ЗІ СВЯТОМ, УКРАЇНЦІ!

НАРОДНА АРМІЯ
12 жовтня, 2017
#41 (5521)

14 ЖОВТНЯ:

ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

«МИ Є. БУЛИ. І БУДЕМ МИ! Й ВІТЧИЗНА НАША З НАМИ»

МИНАЮТЬ ЧАСИ, АЛЕ НЕЗМІННИМИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ МІЦНІСТЬ ДУХУ УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНА І ЙОГО ПРАГНЕННЯ ЖИТИ У ВІЛЬНІЙ ТА НЕЗАЛЕЖНІЙ КРАЇНІ

Фото Вадима Ковальова

УКРАЇНА РОЗРАХОВУЄ НА ПІДТРИМКУ ТУРЕЧЧИНИ У ПИТАННІ РОЗГОРТАННЯ МИРОТВОРЧОЇ МІСІЇ ООН НА ДОНБАСІ

«Наше стратегічне партнерство знаходиться на дуже високому рівні, так само, як і рівень довіри між президентами. І три години, які ми провели на зустрічі з паном Президентом у форматі віч-на-віч, дають мені всі підстави для оптимізму у розвитку всіх сфер нашого двостороннього співробітництва і багатосторонньої координації», — сказав Президент Петро Порошенко, відкриваючи шосте засідання Стратегічної ради високого рівня між Україною та Турецькою Республікою.

Глава Української держави подякував Туреччині й пану Президенту Реджепу Таїпу Ердогану за тверду позицію щодо підтримки суверенітету і територіальної цілісності й незалежності України із жорстким невизнанням агресії Російської Федерації проти України на Сході нашої держави, анексії Криму.

Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган:

«Україна є ключовою країною у питанні миру безпеки і стабільності нашого регіону»

«Дуже важливо, щоб ми сприяли відновленню міжнародного права і координували наші дії в цьому напрямку. Ми вдячні нашим турецьким партнерам за абсолютно чітку позицію щодо недопущення порушень прав людини в окупованому Криму і дуже чітку позицію підтримки кримськотатарського народу», — наголосив Президент України.

«Ми були б дуже зацікавлені у збільшенні представництва Туреччини в спеціальній моніторинговій місії ОБСЄ. Ми дякуємо за дуже чітку і добре організовану роботу спеціальної моніторингової місії, на чолі якої стоїть представник Туреччини. Також найближчим часом особливу важливість матиме для нас підтримка нашими партнерами, зокрема Туреччиною, розгортання миротворчої місії ООН на території окремих районів Донецької та Луганської областей», — зазначив Петро Порошенко.

Глава держави також висловив задоволення, що за останній рік було забезпечено не лише високу динаміку політичного діалогу, але й розширено секторальні контакти, які стали більш результативними. «У тому числі у таких чутливих сферах, як оборона, національна безпека, правоохоронна діяльність. Ми задоволені співпрацею в оборонній промисловості, авіабудуванні, космосі», — зауважив він.

За словами Петра Порошенка, Україна і Туреччина координуватимуть дії у захисті прав і свобод громадян України у Криму в межах міжнародних механізмів, про це йдеться на сайті глави держави.

Президент України наголосив, що Росія має відновити повагу до міжнародного права, виконати положення резолюції Генеральної Асамблеї ООН 71/205 від 19 грудня 2016 року, а також тимчасові заходи, запроваджені у квітні 2017 року рішенням Міжнародного суду ООН.

«Ми також розраховуємо на залучення Туреччини до міжнародної групи друзів деокупації Криму, ідею про формування якої я озвучив з трибуни Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку», — зазначив Президент та додав, що під час перемовин наголосив, що спроби Росії в той чи інший спосіб легалізувати окупацію приречені на провал, адже у світі розуміють, що міжнародне право на те й є таким, аби його поважали.

Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган своєю чергою зазначив: «Україна є ключовою країною у питанні миру безпеки і стабільності нашого регіону».

«Я ще раз запевнив пана Порошенка, що Туреччина продовжуватиме підтримувати суверенітет України, її територіальну цілісність включно з Кримом та політичну консолідованість. Ми не визнали і не визнаємо незаконну анексію Криму», — наголосив Президент Туреччини.

Він особливо відзначив підтримку, яку надає Україна кримським татарам та запевнив, що Туреччина і надалі підтримуватиме питання кримських татар на міжнародному порядку денному.

«ПРОДАЖ» ЧАСТИНИ НАШОЇ ТЕРИТОРІЇ Є НЕПРИЙНЯТНИМ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ЄВРОПИ

В Україні з обуренням сприйняли висловлювання президента Мілоша Земана під час його виступу 10 жовтня на сесії Парламентської асамблеї Ради Європи.

Спроба запропонувати не тільки умиротворення агресора, але й легітимізацію анексії АР Крим шляхом «продажу» частини нашої території, є абсолютно неприйнятною для сучасної Європи. Важко повірити, що ми це чуємо від президента країни, яка стільки страждала від Мюнхенської змови, йдеться на Урядовому порталі.

В умовах, коли тисячі українців загинули від рук російських окупантів, десятки тисяч українців та кримських татар переслідуються окупаційним режимом, ця пропозиція виходить за політичні рамки і є відвертим цинізмом.

Україна ніколи не торгуватиме своєю територією, своїми цінностями і своєю свободою.

Водночас в Україні високо цінують вагому підтримку та солідарність уряду Чехії та чеського народу, які проявляються в конкретних справах та практичній допомозі. Яскравим прикладом цього є нещодавній візит делегації Сенату Чеської Республіки на Донбас.

КІЛЬКІСТЬ НЕБОЙОВИХ ВТРАТ ЗМЕНШЕНО НА 36%

— У порівнянні з 2016 роком вдалося досягнути покращення морально-психологічного стану та стану військової дисципліни, перш за все у військових частинах, які виконують завдання в районах проведення АТО. Сьогодні більше 75% військовослужбовців оцінюють себе як повністю готові до виконання завдань, 81% від опитаних вказують на беззаперечну довіру до безпосередніх командирів (начальників), — такі дані повідомив під час брифінгу для ЗМІ начальник Головного управління морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України генерал-майор Олег Грунтковський.

За його словами, позитивні тенденції протягом року сприяли зменшенню випадків пригод та порушень дисципліни у військах на 9%. На 36% скоротилася кількість небойових втрат особового складу. Кількість випадків незаконного поводження зі зброєю та боєприпасами і пов'язаних із цим злочинів знизилася на 5%. Протягом 2017 року в порівнянні з минулим роком на 30% поменшало дорожньо-транспортних пригод за участю військовослужбовців.

У підрозділах, які виконують завдання в районі АТО, організовано виконання заходів превентивної реабілітації та психокорекції. Над цим, зокрема, працюють 20 груп психологічної підтримки. Протягом року ними було охоплено понад 6500 військовослужбовців.

Генерал-майор Олег Грунтковський також розповів, що психологічну реабілітацію у спеціалізованих медичних закладах пройшли 2063 військовослужбовці та члени їхніх сімей, з них 75 — за межами України. Фахівці з Польщі та Хорватії, психологи громадських та волонтерських організацій провели в різних гарнізонах 64 тренінги для військовослужбовців. Також до психологічної реабілітації ветеранів АТО долучилися 29 обласних госпіталів ветеранів війни, 15 реабілітаційних установ.

Олександр ШУЛЬМАН

НАША ДЕРЖАВА ПЛАТИТЬ НАДЗВИЧАЙНО ВИСОКУ ЦІНУ ЗА СВОЄ МІСЦЕ В ЄВРОПІ, ТОМУ РІШЕННЯ СТОСОВНО УКРАЇНИ НЕ МОЖУТЬ ПРИЙМАТИСЯ БЕЗ УКРАЇНИ

Міністерство закордонних справ України із здивуванням сприйняло заяву Міністра закордонних справ Угорщини П. Сійярто стосовно перегляду Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Україна завжди сприймала Угорщину як важливого партнера, з яким вирішувала всі питання шляхом діалогу. Це стосується і ситуації щодо нового Закону України «Про освіту».

Угорщина має право порушувати будь-яке питання в рамках ЄС. Але рішення стосовно України не можуть прийматися без України, яка платить надзвичайно високу ціну за своє місце в Європі. Хотіли б нагадати, що європейське майбутнє було і залишається спільною метою всіх українських громадян, в тому числі угорської національності. Саме під прапорами об'єднаної Європи відбулася Революція Гідності. Саме за європейське майбутнє Україна страждає від російської агресії, йдеться на Урядовому порталі.

Ми неодноразово наголошували на своїй відкритості до предметних переговорів. Попри пропозицію української сторони щодо спільного відвідання Закарпаття главами МЗС двох країн, угорською стороною було ухвалено рішення здійснити такий візит в односторонньому порядку.

Проте Міністр закордонних справ України П. Клімкін готовий відвідати Будапешт 12 жовтня, а Міністр освіти і науки України Л. Гриневич підтвердила готовність зустрітися з Міністром людських ресурсів Угорщини З. Балогом у Києві 19 жовтня.

Ми готові до діалогу на міждержавному рівні, на рівні громад та у рамках міжнародних організацій. Ми чекаємо представників угорського парламенту як у Києві, так і на Закарпатті. Але дискусія має вестися на основі аргументів.

Ми також запрошуємо наших європейських друзів і партнерів відвідати Закарпаття та поспілкуватися безпосередньо з жителями регіону для розуміння ситуації на місці.

УКРАВТОДОР І КИТАЙСЬКА КОМПАНІЯ ПІДПИСАЛИ КОНТРАКТИ НА ВИКОНАННЯ ДОРОЖНІХ РОБІТ В УКРАЇНІ

Державне агентство автомобільних доріг України «Укравтодор» та китайська компанія Xinjiang Communications Construction Group підписали два контракти на загальну суму 95,8 млн доларів США на виконання дорожніх робіт в Україні.

«Надзвичайно важливі два моменти: це перший досвід китайської компанії в Україні і це фактично відновлення співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями в дорожній сфері», — наголосив Міністр інфраструктури України Володимир Омелян, в присутності якого відбулася церемонія підписання.

Один контракт передбачає виконання ремонтних робіт для підвищення безпеки руху на автомобільній дорозі М-12 Стрий — Тернопіль — Кіровоград — Знам'янка (через м. Вінницю), другий контракт — реконструкцію і капітальний ремонт автомобільної дороги М-03 Київ — Харків — Довжанський, повідомляє Урядовий портал.

«Україна має успішний досвід співпраці з китайськими компаніями на прикладі проведення днопоглиблювальних робіт у порту «Южний». Нам надзвичайно важливо, щоб досвід в автодорожній сфері теж був успішний. Ми запускаємо конкуренцію в автодорожній галузі. Я сподіваюся, що до працюючих в Україні українських, турецьких, китайських компаній долучиться ще більша кількість партнерів і з ЄС, і з сусідніх держав», — заявив очільник Міністерства.

Володимир Омелян також наголосив, що після децентралізації Укравтодору Державне агентство з наступного року відповідатиме за 50 тис. км доріг міжнародного і національного значення: «На їхній ремонт і утримання передбачено близько 25 млрд грн. Майже 11 млрд грн піде на ремонт і утримання автошляхів місцевого значення. Окрема програма — безпека автошляхів. На наступний рік ми запланували 1,5 млрд на забезпечення безпеки доріг — 5% Дорожнього фонду. Наше бачення — до 2020 року удвічі скоротити смертність на дорогах, але будемо намагатися, щоб вона була взагалі нульова, як це є в більшості країн Європи».

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ:

«ЗАКОН ПРО ДЕОКУПАЦІЮ ДАЄ ЧІТКИЙ СИГНАЛ УСІМ НАШИМ СПІВВІТЧИЗНИКАМ НА ОКУПОВАНИХ РОСІЄЮ ТЕРИТОРІЯХ: УКРАЇНА ПОВЕРНЕТЬСЯ ДО ВАС, А ВИ — ДО УКРАЇНИ»

«Закон про деокупацію, закон про повернення українського суверенітету на Донбас, приводить правове поле у відповідність із реальним станом справ. Території законодавчо проголошуються тимчасово окупованими російськими окупаційними військами. Росію Україна кваліфікує як країну-агресора. А за собою ми фіксуємо право на самооборону відповідно до статті 51 Статуту Організації Об'єднаних Націй», — заявив Президент Петро Порошенко у зверненні в зв'язку з ухваленням Верховною Радою відповідних рішень.

Глава держави наголосив: «Це ще більше зміцнює правову базу для застосування Збройних Сил, розширює їхні спроможності в регіоні. Це посилює аргументи на користь надання Україні оборонної зброї».

Водночас, за його словами, даний закон хоча й детально регламентує військовий аспект нашої боротьби, проте ключовим проголошує мирний, політико-дипломатичний шлях.

«Закон посилить нашу позицію в боротьбі за звільнення заручників і в питанні щодо можливого розміщення миротворців ООН на Донбасі. Росія як країна-агресор не матиме жодного права на участь у цій місії, яка має бути дислокована на всій окупованій території, включно з тимчасово непідконтрольною нам ділянкою українсько-російського кордону», — підкреслив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що схвалення закону про особливості місцевого самоврядування в окремих районах три роки тому також супроводжувалося різними оцінками з боку політиків. «Якими тільки жахіттями не лякали, коли його вперше ухвалювали. Тоді, до речі, за нього голосували й ті політичні сили, які вчора й сьогодні виступали проти. Та жоден, наголошую, жоден негативний прогноз за ці три роки не справдився», — зауважив він.

«І тоді, і тепер можливість виконання закону жорстко зумовлена низкою вимог до Росії як агресора та окупанта й до її маріонеткових режимів. Насамперед вимогою про виведення російських військ і незаконних збройних формувань, виведення військової техніки з території України, а також нормою про відповідність політичних процесів стандартам ОБСЄ», — зазначив Петро Порошенко.

Глава держави наголосив: «Наша репутація як країни, яка із відповідальністю ставиться до Мінських домовленостей, дозволяє щоразу продовжувати санкції проти Росії, країни — порушниці угод.

Президент України Петро Порошенко

І ці санкції значною мірою стримують агресора», йдеться на офіційному сайті Президента.

Петро Порошенко зауважив, що це також дозволило Україні виграти час для зміцнення армії, переходу від часткової мобілізації до контрактного принципу її формування тощо.

ВОРОГА НАЗВАЛИ ВОРОГОМ

6 жовтня народні депутати України ухвалили Закон № 2167-VIII «Про створення необхідних умов для мирного врегулювання ситуації в окремих районах Донецької та Луганської областей». Відповідний законопроект, поданий до Верховної Ради України Президентом країни Петром Порошенком, підтримали 233 народні депутати, проти проголосували 32, утрималися — 7, не голосували — 63.

Вже наступного дня, як повідомила прес-служба глави держави, Президент підписав цей закон, яким, по суті, було продовжено особливий статус окупованих територій у складі України.

Це означає, що, незважаючи на численні та запеклі політичні бої, причому в прямому і переносному сенсі, те, що так багато обговорювали у нашому суспільстві і що викликало численні політичні дискусії, нарешті здійснилося. Український парламент, попри протидію певних політичних сил, підтримав основні положення та напрямки нинішньої стратегії Президента країни Петра Порошенка щодо подальших дій України з відновлення своєї юрисдикції над окупованими територіями.

Перше і головне, мабуть, чим цінний цей закон для всього нашого суспільства, — наявність у ньому чіткого і одностайного визначення державою прямого винуватця усього того, що відбувалося і досі відбувається на Сході нашої країни. Україна кваліфікує Росію як країну, яка здійснює агресію проти нашої держави і тимчасово окупувала частину української території.

З цього приводу однозначно висловився Секретар Ради національної безпеки та оборони України Олександр Турчинов, який якраз і представляв даний законопроект у стінах парламенту.

— Дуже важливим моментом є те, що тепер традиційний трюк пана Путіна штибу «нас там немає» або «ми захищаємо своїх» не пройде, — каже з цієї нагоди Олександр Турчинов.

Все завдяки тому, що в законі про реінтеграцію Донбасу офіційно прописано, що Росія не тільки здійснює окупацію території України безпосередньо власними силами та силами місцевих колаборантів, вона ще й надає всебічну військову підтримку діючим на цих теренах незаконним збройним формуванням, і більше того — також за допомогою найманців і своїх діючих військовослужбовців, громадян Росії, прямо керує ними, — заявив пан Турчинов.

Україна кваліфікує Росію як країну, яка здійснює агресію проти нашої держави і тимчасово окупувала частину української території

Визнання Україною Росії агресором, на його думку, забороняє останній брати участь у миротворчій місії на території України, до якої, вона нещодавно так «несподівано та різко» виявила свою прихильність, до цього відкидаючи навіть можливість розгляду її доцільності. Звісно, на власних умовах, які їй підходять та необхідні для продовження контролю та керування війною на Донбасі. Тож відтепер усі намагання агресора затесатися до лав миротворців блокуватимуться Україною майже в автоматичному режимі й на цілком законних підставах.

Секретар РНБО також зазначив, що закон про реінтеграцію Донбасу чітко регламентує форму, методи і територію застосування Збройних Сил України у процесі повернення української юрисдикції над нині окупованими теренами Донеччини. Таким чином він вводить застосування українського війська безпосередньо в зоні проведення АТО у чіткі правові рамки і регламентує їхню діяльність, адже раніше будь-які активні дії ЗСУ викликали певні колізії у зв'язку із правовим визначенням так званої антитерористичної операції. Окрім того, це дозволить вибудувати чітку систему військового управління безпосередньо в районі АТО. Більше того, за словами Олександра Турчинові, застосування Верховним Головнокомандувачем — Президентом України війська всередині країни у мирний час завдяки ухваленому закону стане можливим виключно на теренах Донецької та Луганської областей і виключно для їхнього звільнення. Тож розмови про «кишенькову армію» Порошенка або «встановлення диктатури» з боку певних політичних сил, на думку пана Турчинова, не мають під собою не те що якихось правдоподібних підстав, а навіть здорового глузду...

Загалом же закон передбачає, що особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донбасу (які нині є окупованими) стає чинним тільки «після виконання всіх умов, викладених у статті 10 закону» (мається на увазі Закон «Про особливий порядок місцевого самоврядування на тимчасово окупованих територіях»), зокрема в частині, що стосується виведення всіх незаконних збройних формувань, їхньої військової техніки, а також бойовиків і найманців з території України.

Дуже показовою була позитивна реакція на ухвалення цих законів провідних країн міжнародної спільноти та безпосередньо негативна — самого агресора. Так, спеціальний представник Державного департаменту США Курт Волкер стосовно продовження особливого статусу окупованих територій зазначив:

— Продовження спеціального статусу показує, що Україна робить жорсткі кроки для встановлення миру. Сподіваюся, тепер і Росія буде діяти, щоб запанував мир, — час закінчити конфлікт, — написав Волкер у своєму акаунті у Twitter.

Своєю чергою Посол Франції в Україні Ізабель Дюмон написала в Twitter, що «...Київ, ухваливши у парламенті цей закон, підтвердив прагнення до мирного вирішення конфлікту...»

Напередодні голосування в Раді американське посольство в Києві також висловило однозначну підтримку законопроекту, написавши про це у своєму Twitter.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

МІНОБОРОНИ ЗБІЛЬШИТЬ ТА «КОРСАР», А ТАКОЖ ЗАКУПИТЬ

ПРО ЦЕ ПОВІДОМИВ МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК НА ЦЬОМУ ЗБРОЙОВОМУ ФОРУМІ СВОЮ ПРОДУКЦІЮ ПРЕДСТАВИЛИ МАЙЖЕ ВИСТАВЛЕНО ПОНАД 50 НАТУРНИХ ЗРАЗКІВ ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ,

Однією з особливостей цьогорічного збройового форуму є значне зростання кількості іноземних учасників. Так, вперше на київській виставці організовано національний павільйон Пакистану. Тут широко представлена продукція державних і приватних структур ОПК Туреччини, підвищено присутність Китаю і ОАЕ. Суттєво зросло й без того традиційно значне представництво Польщі. Зокрема Міністерство національної оборони цієї країни презентувало самохідну 155-мм гаубицю «KRAB»

Як завжди широко на цьогорічній виставці представлено досягнення підприємств вітчизняного ОПК, ДК «Укроборонпром», ГО «Ліга оборонних підприємств України», ГО «Асоціація виробників озброєння та військової техніки України», окремих державних і приватних компаній. Особливо потужні експозиції флагманів вітчизняної промисловості, зокрема, АТ «Мотор Січ», КБ «Південне», завод «Кузня на Рибальському», ДП «Завод «Арсенал» тощо.

На цьогорічній виставці продемонстровано чимало нових розробок. Так, «Мотор Січ» представив блоки для підвісного розміщення ракетного озброєння, мінних пакетів для встановлення на вертольоті Мі-8МСБ-В, систему бронювання його кабіни, а також проект легкого багатоцільового гвинтокрила Мі-2МСБ. Низку новітніх розробок представила на виставку науково-виробнича фірма «Адрон», зокрема комплекс бортового захисту вертольота, тобто станцію оптико-електронного пригнічення, автомат викиду перешкод, екранно-вихлопний пристрій.

Усі новітні розробки українських зброярів проходять випробування не лише в лабораторіях, на полігонах, а й у бойових умовах

Окрім того, Житомирський та Київський бронетанкові заводи спільно з ДАХК «Артем» вперше продемонстрували бойову машину підтримки танків «Страж». Вона призначена для вогневої підтримки танків на полі бою, забезпечення їхнього захисту та знищення як повітряних, так і наземних цілей — від розрахунків протитанкових ракетних комплексів до ворожої бронетехніки та вертольотів.

Серед «родзинок» виставки — вперше представлений в Україні бронетранспортер БТР-4МВ1, розроблений на ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова». Це повнопривідна броньована плавуча машина з колісною формулою 8х8. У порівнянні з БТР-4Е в неї внесено низку покращень, спрямованих на підвищення живучості та бойової ефективності.

«Мені сподобався БТР-4 останньої модернізації. Він змінився у порівнянні з тими, які ми закуповували 2014 року. Це зовсім інша машина, враховані та усунені всі недоліки. Вона набагато краще поводиться на воді, краще броньована, набагато кращою стала система управління, безпечнішою для водія і командира, покращено протимінний захист, порядок завантаження і вигрузки особового складу. Тобто, якщо порівняти ту машину, яка була 2014 року і зараз, відбулося близько 100 доопрацювань», — розповів Степан Полторак.

Міністр оборони України повідомив, що по завершенні цієї виставки буде підписано контракт на закупівлю БТР-4Е останньої модифікації.

Він також наголосив, що з урахуванням фінансового ресурсу, який Міністерство оборони отримало влітку, зараз проводиться процедура підписання договорів і початок виробництва танків «Оплот».

Відкриваючи цьогорічний міжнародний форум зброярів, Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов наголосив на унікальності цьогорічної міжнародної виставки, яка полягає у значній кількості учасників та якості представлених зразків ОВТ. Він також високо оцінив плідну співпрацю державних і приватних виробників оборонної продукції. Це сприяє підвищенню конкуренції, якості продукції та зниженню її ціни. Олександр Турчинов також зазначив, що всі новітні розробки українських зброярів проходять випробування не лише в лабораторіях, на полігонах, а й у бойових умовах. За результатами застосування зброї наші розробники вносять десятки, сотні конструктивних змін для підвищення ефективності ОВТ вітчизняного зразка. Цьому сприятиме також посилення співпраці з міжнародними фахівцями. За словами

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак та начальник Озброєння ЗС України генерал-майор Микола Шевцов ознайомлюються з високоточною снайперською гвинтівкою Z-10 вітчизняного виробництва

Самохідна 155-мм гаубиця «KRAB» польського виробництва

ЗАМОВЛЕННЯ НА ПТРК «СТУГНА» БТР-4 ОСТАННЬОЇ МОДИФІКАЦІЇ

НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ «ЗБРОЯ ТА БЕЗПЕКА», ЯКА ПРОВОДИТЬСЯ В КИЄВІ. 400 КОМПАНІЙ-ВИРОБНИКІВ З 15 КРАЇН СВІТУ. У ПАВІЛЬЙОНАХ І НА ВІДКРИТИХ МАЙДАНЧИКАХ ПЛАВЗАСОБІВ ТА ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ОЗБРОЄННЯ

Зразки бронетехніки, виготовленої та модернізованої на потужностях НВО «Практика»

Боєць із протидроновою рушницею на квадроциклі

У бюджеті наступного року планується суттєво збільшити фінансовий ресурс на модернізацію і закупівлю нової техніки, і не тільки українського виробництва

Олександра Турчинова, цьогорічна міжнародна виставка — своєрідний оглядовий майданчик сучасного стану озброєнь і військової техніки, перспектив їхнього розвитку, поглиблення міжнародного співробітництва в цій сфері із зарубіжними партнерами.

Своєю чергою Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час ознайомлення з експозицією виставки окреслив перспективи переозброєння українського війська.

«Якщо поточного року на потреби Міністерства оборони з бюджету виділили 69 млрд грн, то на 2018-й передбачається значне збільшення фінансування. І найголовніше — у бюджеті наступного року ми плануємо суттєво збільшити фінансовий ресурс на модернізацію і закупівлю нової техніки, і не тільки українського виробництва.

Сьогодні ми знаємо, які наші потреби і що нам можуть продати наші партнери, але остаточне рішення щодо кількості, номенклатури озброєння ми приймемо тоді, коли отримаємо бюджет в кінцевому вигляді», — сказав Міністр оборони України Степан Полторак.

Окрім того, глава оборонного відомства зазначив, що поточного року були внесені зміни до державного оборонного замовлення, які передбачають збільшення закупівлі ПТРК «Стугна» та «Корсар».

«Якщо порівняти перші протитанкові ракетні комплекси українського виробництва «Стугна» і «Корсар» з нинішніми — різниця значна. Тому й обсяги закупівлі протитанкових засобів значно збільшуються», — наголосив Міністр оборони України.

Серед пріоритетів у закупівлях ОВТ на наступний рік він назвав засоби протиповітряної оборони, протитанкові засоби, засоби радіоелектронної боротьби, безпілотні літальні апарати та інше озброєння, що значно підвищить рівень боєздатності нашого війська.

На виставці не лише оглядають останні досягнення у виробництві зразків ОВТ, а й обмінюються досвідом у межах конференцій, круглих столів. Іноземні фахівці високо оцінюють продукцію українського оборонно-промислового комплексу, який вкотре продемонстрував конкурентні експортні можливості. Для подальшого зміцнення наших позицій на світовому ринку ОВТ українським підприємствам потрібні новітні технології, взаємний обмін технологічними і технічними ідеями з провідними зарубіжними компаніями і виробниками. У цьому плані черговий міжнародний форум зброярів відіграє важливу роль.

Сергій ВОРОНКОВ,
Андрій ЛИСЕНКО,
Володимир ЧІКАЛІН

АЛЕКСАНДЕР ВІННІКОВ, ГОЛОВА ПРЕДСТАВНИЦТВА НАТО В УКРАЇНІ:

«СОЮЗНИКИ ХОЧУТЬ, ЩОБ УКРАЇНА СТАЛА ІСТОРІЄЮ УСПІХУ»

Хто краще за іноземних експертів, а особливо представників НАТО може оцінити процеси реформування, що відбуваються в нашому війську, надто зараз — в умовах гібридної війни? Чим допомагають трастові фонди НАТО, які перспективи нашої співпраці з Альянсом? Відповіді на ці та інші запитання читачам «Народної армії» дав голова Представництва НАТО в Україні Александер Вінніков

— Як ви оцінюєте стан реформування Збройних Сил України: пріоритети, складнощі та, головне, ключові результати поточного року?

— Потрібно визнати, що починаючи з 2014 року та впродовж наступних років Збройні Сили України пройшли складний шлях. Як результат — їхні тактичні й технічні спроможності помітно зросли, вони продовжують отримувати підтримку в межах програм з навчання та оснащення від низки країн—членів НАТО. Міністерством оборони успішно проведено певні невідкладні заходи, необхідні для посилення оборонного потенціалу України.

Але ми вважаємо, що сьогодні пріоритетом має бути системна реформа та модернізація сектору безпеки та оборони України в цілому. Це є основою комплексного огляду сектору, що розпочався з нової Стратегії національної безпеки і завершився ухваленням нового Стратегічного оборонного бюлетеня (СОБ), що є дорожньою картою оборонної реформи України до 2020 року, та Державної програми розвитку Збройних Сил України.

Проведення передбачених у СОБ реформ щодо спроможностей сил оборони у сфері підготовки, планування та забезпечення сил необхідне не тільки для досягнення стандартів та принципів НАТО, але й для формування ефективного сталого підходу на оперативному рівні. НАТО допомагає Україні в модернізації структури сил оборони, системи командування і управління, в реформуванні системи логістики, обороноздатності, планів і процедур.

Зусилля НАТО зосереджуються на системних, комплексних підходах, які допоможуть Україні забезпечити стабільність та незворотність таких трансформацій

Україна має унікальне вікно можливостей для впровадження суттєвих довгострокових реформ і продемонструвала політичну волю до залучення в цей складний, але необхідний процес. Саме тому зусилля НАТО зосереджуються на системних, комплексних підходах, які допоможуть Україні забезпечити стабільність та незворотність таких трансформацій. Важливо усвідомлювати, що впровадження найкращих євроатлантичних норм та практик передбачає принципову зміну менталітету, способів функціонування та взаємодії інституцій.

— Які масштаби співпраці України з трастовими фондами, чи передбачається їхнє збільшення?

— НАТО надає практичну підтримку Україні, спираючись на широкий досвід наших союзників та враховуючи унікальні складні обставини, з якими сьогодні стикається Україна.

І тут ми говоримо не лише про трастові фонди. Для цього Альянс застосовує багато інструментів, включених до Комплексного пакету допомоги, що був затверджений під час саміту НАТО у Варшаві 2016 року. Він містить понад 40 адаптованих заходів із підтримки у 13 ключових сферах, зокрема

ДМИТРО ТИМЧУК, НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ:

СТАНДАРТИ ТА ФІЛОСОФІЯ НАТО РОБЛЯТЬ АРМІЮ СИЛЬНОЮ ТА ЕФЕКТИВНОЮ

Система підготовки ЗСУ

«За всі роки існування Збройних Сил України система підготовки практично не змінювалася, а якщо й змінювалася, то незначно. Досвід, набутий нашими військовими у миротворчих операціях, переважно тільки конспектувався та клався у стіл. При цьому малося на увазі, що це якось впливатиме у майбутньому на змінення методики підготовки та алгоритму роботи структурних підрозділів тощо. Насправді все, що накопичувалося за роки участі в миротворчих операціях, тобто там, де була реальна бойова діяльність ЗСУ, практично на бойовій підготовці жодним чином не позначалося.

Зараз ситуація докорінно змінилася. Досвід, набутий ЗСУ під час антитерористичної операції, скрупульозно аналізується в навчальних центрах, що безумовно впливає на підготовку особового складу. Також це відображається й у методиці, яку нам дають іноземні інструктори, котрі не перший рік працюють із нашими військовими та ознайомлюють їх зі стандартами НАТО та особливостями підготовки, що базуються на бойовому досвіді армій країн—членів НАТО, особливо армії США.

Озброєння та його оновлення

На жаль, оновлення озброєння відбувається повільно, що пов'язано із соціально-економічною кризою у країні. Нині Україна виділяє багато коштів на оборону, але їх все одно недостатньо. ЗСУ на сьогодні не мають можливості протягом, наприклад, року повністю оновити парк ОВТ. На момент російської агресії більше 90% озброєння було здебільшого радянського зразка, до того ж воно вичерпало свій ресурс та морально застаріло. Отже, виникла дилема: або ми на ці обмежені кошти будемо закуповувати незначну кількість сучасного озброєння, або робимо ставку на модернізацію. Про її переваги яскраво свідчить приклад: вартість одного нового танка «Оплот» дорівнює 6–10 модернізованим танкам «Булат». У будь-якому випадку модернізація виглядає більш прийнятною. Проте необхідно враховувати, що вона також має свою межу. Неможливо нескінченно модернізувати застаріле озброєння та прагнути того, щоб воно відповідало сучасним вимогам та було ефективним. ЗСУ в питанні технічного вдосконалення йде двома шляхами: те, що можливо, модернізується — бронетехніка, льотний парк сил та засобів ПС, ВМС, а також закуповуються нові зразки — техніка для Сухопутних військ (поки що в обмеженій кількості). В авіації в нас у цьому сенсі чималі «провисання», хоча саме по бойовій авіації запас на модернізацію є. Тобто маємо дуже обмежені можливості закуповувати нові зразки техніки ПС та ВМС, яка взагалі вважається найдорожчою у світі, тому вимушені робити ставку на модернізацію.

Напрямками, на яких модернізація не спрацьовує, є обладнання засобів зв'язку, РЕБ, безпілотні літальні апарати тощо. Тож ми шукаємо можливість закупівлі іноземних зразків високотехнологічного обладнання чи озброєння, або варіанти їхнього виробництва в Україні у вигляді спільних підприємств, отримання технологій тощо. Цей процес, хоча і з великими зусиллями, рухається, що тішить.

Реформи Міноборони та Генштабу

Є Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України на період до 2020 року, Стратегічний оборонний бюлетень, інші важливі документи, розроблені МОУ та ГШ за сприяння наших іноземних партнерів. У цих документах визначається хід **реформування ЗС фактично за стандартами та філософією НАТО, що дозволить зробити нашу армію не тільки сумісною з арміями НАТО, зважаючи на задекларований євроатлантичний курс України, але й ефективною.** Тобто якщо ми, наприклад, зараз не можемо назвати терміни вступу України до НАТО, ми маємо розуміти, що ці нормативні документи спрямовані на досягнення найкращих світових стандартів, що відпрацьовані в десятках військових конфліктах найсучаснішими арміями світу. Саме такими є стандарти НАТО.

Стосовно нормативно-правової бази у сфері нацбезпеки та оборони зазначу, що за три з половиною роки було зроблено більше, ніж за всі попередні двадцять п'ять. Врегульовано чимало питань щодо системи застосування Збройних Сил, їхнього забезпечення тощо. Ми відійшли від алгоритму застосування ЗСУ, що будувався на поглядах пострадянського періоду. Життя змусило. Адже варіант гібридної війни ніколи не розглядався. Також ми відійшли від радянської системи опрацювання Воєнної доктрини та переглянули всю систему оборонного планування. Це закріплено відповідним Законом «Про оборонне планування». А алгоритм, введений цим законодавчим актом, дозволяє повністю опрацювати законодавчу базу у сфері оборони, починаючи від стратегічних документів та закінчуючи відомчими програмами розвитку Збройних Сил, їхнього реформування тощо.

Щодо системи забезпечення зазначу, що парламент, ухвалюючи відповідні закони для вдосконалення системи закупок для війська, взяв до уваги потребу в максимально оперативному проведенні відповідних процедур. Зараз можна проводити закупки окремих товарів терміном до шести днів. При цьому система Prozzoro мінімізує корупцію».

Одна з важливих цілей співпраці — розвиток оперативних можливостей України та набуття сумісності з силами НАТО за допомогою широкого спектру заходів і військових навчань, зокрема «Партнерство заради миру»

консультації експертів НАТО. Пакет також передбачає реалізацію програм з розвитку потенціалу та можливостей у межах 10 трастових фондів на загальну суму близько 40 млн євро.

Шість із цих трастових фондів були засновані вже після початку агресії проти України. Цільові фонди, що працюють у таких сферах, як логістика, комунікації, кіберзахист, знешкодження вибухонебезпечних пристроїв, залишаються потужними практичними механізмами співпраці для розвитку оперативних спроможностей і допомоги щодо комплексних трансформацій у Збройних Силах України.

Зокрема сотні відкритих стандартів НАТО, найкращі практики і досвід, набутий союзниками, були надані Україні за проектом обміну знаннями. Ми допомагаємо створити Центр реагування на кіберінциденти для відстеження ситуації у сфері кібербезпеки. Також працюємо над запровадженням в Україні сучасної системи ситуаційної обізнаності та системи безпечних комунікацій, робимо внесок у розвиток спроможностей України у сфері кодифікації і стандартизації, надаючи спеціалізоване обладнання і програмне забезпечення. А ще ми допомагаємо Україні безпечно утилізувати застаріле та небезпечне озброєння і боєприпаси.

Наш цільовий фонд у галузі медичної реабілітації надає як інституційну, так і індивідуальну підтримку пацієнтам, особливо зосереджуючись на реабілітаційних проектах і протезуванні. На сьогодні підтримуються шість українських медичних реабілітаційних закладів, які забезпечуються сучасним обладнанням. Сотні поранених чоловіків і жінок — військовослужбовців пройшли реабілітацію під егідою цього фонду, 80 з них змогли побувати у спортивних таборах, а четверо отримали змогу долучитися до 41-го марафону морської піхоти США. Позаминулого тижня завдяки підтримці НАТО українська команда вперше взяла участь в «Іграх нескорених-2017» у Торонто, тріумфально здобувши 14 медалей, з яких 8 — золоті.

Під час візиту Північноатлантичної ради до Києва в липні цього року союзники ознайомилися з ходом реалізації КПД та привітали прогрес у проведенні заходів підтримки. На сьогодні започаткування нових трастових фондів не планується, але НАТО продовжує розглядати можливості для поглиблення нашої співпраці і підтримки України.

— Оцініть, будь ласка, внесок України у заходи, що проводяться під проводом НАТО, та розкажіть про найближчу перспективу для ЗСУ щодо співпраці з арміями країн — членів НАТО.

— Україна здавна робить активний внесок у гарантування євроатлантичної безпеки, надаючи війська до складу спільних миротворчих місій із країнами НАТО та іншими державами-партнерами. Попри російську агресію, Україна продовжила брати участь в операціях і місіях під проводом Альянсу.

Одна з важливих цілей нашої співпраці — розвиток оперативних можливостей України та набуття сумісності з силами НАТО за допомогою широкого спектру заходів і військових навчань, організованих за програмою «Партнерство заради миру» (Partnership for Peace). Деякі з них проводяться в Україні. Навчання дають військовим можливість потренуватися для виконання миротворчих операцій та набути практичний досвід.

Наше співробітництво охоплює широке коло галузей, включаючи реформування сектору безпеки і оборони, операції з підтримання миру, планування на випадок надзвичайних станів цивільного характеру, соціальну адаптацію колишніх військовослужбовців, питання науки і довкілля, економічну безпеку, громадську дипломатію, стратегічні комунікації, співпрацю з парламентом — і це не вичерпний перелік. До кінця року ми плануємо провести у Брюсселі засідання двох спільних робочих груп — з питань оборонної реформи та оборонно-технічного співробітництва, під час яких ми обговоримо актуальні питання нашої співпраці.

26 жовтня у Варшаві відбудеться семінар з питань кризового і стратегічного менеджменту в умовах гібридної війни, що стане першим заходом у межах Платформи Україна—НАТО щодо подолання гібридних загроз. Також наприкінці жовтня ми плануємо проведення Днів НАТО у військових навчальних закладах Києва, Харкова та Одеси.

Програма нашої співпраці є дуже насиченою. Важливо, щоб імпульс реформ підтримувався та став ще інтенсивнішим. Союзники хочуть, щоб Україна стала історією успіху. Вони переконані, що суверенна, незалежна і стабільна Україна, неухильно віддана демократії і верховенству права, має першорядне значення для євроатлантичної безпеки. Успішна, сучасна та щаслива Україна є також найкращою відповіддю на російську агресію.

ФІЛІП ДЖОНС, РАДНИК МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ:

«УКРАЇНА ПОВИННА ВИКОРИСТАТИ МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЇ, ЯКІ ЗАРАЗ ДОСТУПНІ ДЛЯ СПРИЯННЯ РЕФОРМАМ. ЯКЩО ЦЬОГО НЕ ЗРОБИТИ — БУДУТЬ ВТРАЧЕНІ ЗНАЧНІ МОЖЛИВОСТІ, ОСКІЛЬКИ ЦІ РІВНІ ПІДТРИМКИ НАВРЯД ЧИ БУДУТЬ ДОСТУПНІ ЗАВЖДИ»

«Починаючи з 2014 року, Збройні Сили України значно розширили свої можливості. Відбулися зміни, що зміцнили ЗСУ та поліпшили здатність реагувати на зовнішню агресію. Очевидно, що програми тренувань за допомоги міжнародного співтовариства, зокрема операція ORBITAL у Великобританії, продовжують позитивно впливати на розвиток українського війська. Громадянське суспільство все ще відіграє важливу роль у підтримці військ в АТО. Всі ці зусилля, що мають позитивний тактичний та операційний вплив, тепер мають бути перетворені на стійкі зміни, і для цього потрібен серйозний і систематичний підхід до оборонної реформи шляхом досягнення цілей, поставлених Президентом України і викладених у Стратегічному оборонному бюлетені.

Я часто чую від деяких колег, що неможливо реформувати військо, поки воно задіяне в конфлікті. Я не згоден. Реалізація реформ необхідна для подальшого розвитку досягнутого

«Я бачу, що відбуваються хороші речі. Наприклад, проводиться робота з модернізації оборонного планування та бюджетування»

на сьогоднішній день прогресу і забезпечення стійкого позитивного ефекту шляхом відходу від пострадянських методів ведення справ, шляхом зміни інституцій, де це необхідно, та впровадження сучасної політики і процесів. Професійний розвиток є запорукою успіху і солдата на фронті, і державного службовця, що працює в Міноборони. Україна повинна використати міжнародні інвестиції, які зараз доступні для спри-

яння реформам. Якщо цього не зробити — будуть втрачені значні можливості, оскільки ці рівні підтримки навряд чи будуть доступні завжди.

Я дійсно бачу, що відбуваються хороші речі. Наприклад, проводиться належна робота з модернізації оборонного планування та бюджетування. Така модернізація забезпечить більшу узгодженість та прозорість в ухваленні рішень, гарантуючи, що кожна гривня буде ефективно витрачена для того, щоб військові могли виконувати свої обов'язки. Реалізація системи Prozzoro допомогла модернізувати деякі аспекти закупівель, при цьому прискоривши процес придбання продовольства для ЗСУ. Застосування таких підходів і в інших сферах закупівель підвищує рівень управління, прибираючи непотрібні таємниці. Також приємно бачити, що робота, яку очолює Офіс реформ у МО, починає впливати на модернізацію військової медичної системи зверху вниз. Поліпшення добробуту військ є моральним зобов'язанням.

Існують й інші приклади змін на краще. У цілому реформування відбувається крок за кроком. Але, на мою думку та на думку міжнародної спільноти, прогрес необхідно прискорити, щоб досягнути цілей реформування Стратегічного оборонного бюлетеня до 2020 року».

Матеріали сторінок підготував Вадим КОВАЛЬОВ

Молодший лейтенант Олександр Бирич, командир танкового взводу 72-ї бригади

КОМП'ЮТЕРНИК КОМАНДУЄ ТАНКОВИМ ВЗВОДОМ

ПО-ЮНАЦЬКИ ХУДОРЛЯВИЙ ТАНКІСТ ЩОСЬ СУВОРО ВТОВКМАЧУВАВ ДВОМ БІЙЦЯМ У ЧОРНИХ КОМБІНЕЗОНАХ — ТАНКІСТИ ГОТУВАЛИ ТЕХНІКУ ДО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ВЗИМКУ. КОЛИ Ж Я ПОБАЧИВ ЙОГО ЗБЛИЗЬКА, БУВ ВРАЖЕНИЙ ЙОГО ОЧИМА. ЦЕ БУЛИ ОЧІ НЕ ЮНАКА, А СОЛДАТА, ЩО БАЧИВ СМЕРТЬ ПОБРАТИМІВ, ПОРАЗКИ І ПЕРЕМОГИ

…Він лежав на березі неширокої річки Міус, втискаючись у ґрунт. Гуркіт вибухів, свист осколків снарядів, грудки землі... Літо 2014-го було спекотним в усіх сенсах. Черговий «олівець» російського «Граду» влучив у річку. На Сашка хлюпнуло водою… Це був останній вибух із пакета. Росіяни методично накривали українських бійців з-за кордону. Він повільно підвівся. З води стирчали колеса ЗіЛ-131, що впав з переправи. Було чути стогін поранених, команди офіцерів. Підрозділи 72-ї бригади з боями відходили з лінії державного кордону

Олександр Бирич народився в Білій Церкві, там же закінчив школу. Потім навчався в Харківському авіаційному інституті імені М. Є. Жуковського. 2010 року став інженером, спеціалістом з комп'ютерних систем і мереж. Повернувся додому, працював за фахом, але з початком Революції Гідності, зрозумів, що офісна робота не для нього. Його професійне життя різко змінилося наприкінці лютого 2014 року, коли побачив у новинах «зелених чоловічків» у Криму. Наступного дня після роботи він пішов з військовим квитком до військкомату. Там пообіцяли, що скоро викличуть. За два тижні у двері затишної оселі Олександра постукав представник військкомату. Наступного ранку його разом з іншими добровольцями відправили на військову перепідготовку.

Але пройти повний курс навчання не судилося — було оголошено першу хвилю мобілізації. Олександра направили до артдивізіону 72-ї бригади.

У червні 2014 року на Сході країни стало дуже спекотно — точилися бої навколо Сніжного, Амвросіївки, на Савур-Могилі, біля Зеленопілля, Краснодона та Ізвариного.

На початку липня, коли українські війська, визволяючи рідну землю від російських найманців, вийшли на державний кордон, з території Росії їх почали обстрілювати з важкої ствольної та реактивної артилерії.

Як пригадує Бирич, на світанку помітили ракети, як феєрверки. «Диви, — кажу товаришу, що був зі мною на спостережному пункті, — в Росії хтось святкує весілля!» А він повернув голову, подивився і визначив: "Яке весілля, це «олівці» «Градів» летять!»

72-га бригада зазнала тоді важких втрат, а згодом потрапила в оточення. Літак, що доставляв воду, боєкомплект, харчі, було збито. Один із днів літа 2014-го Олександр запам'ятав як другий день народження.

Ближче до 12 години росіяни традиційно закінчили свої «вправи», настала тиша. Для впевненості Сашко посидів ще певний час біля бліндажа, а потім вирішив піти до медиків по ліки для товаришів. Задля безпеки потрібно було обходити соняшникове поле вдовж лісосмуг, тобто літерою «П». Там на випадок обстрілу було вирито траншеї. Але він, упевнений, що стріляти не будуть, пішов навпростець. Ближче до середини поля стояли наші несправні гармати та чучела в кітелях та касках, щоб уведений в оману ворог, стріляв не по лісосмузі, де насправді були оборонні позиції, а по полю з їх імітацією.

— Проходжу техніку, далі метрів 150. Чую — кричать: «В окопи! «Гради!» Я розумію, що вже нікуди не встигну, падаю на землю, кидаю автомат на спину — може, врятує від осколків, щоб не перебили хребет, лежу і молюся. Прилітають ракети, в шаховому порядку розриваються, найближча — кроків за 20. Мене тоді підкинуло, і я почув стогін землі. Молився несамовито. Потім, похитуючись, встав, обтрусився і пішов до медиків. Вони бачать, що руки трясуться, а я весь брудний, у землі. Запитали, чи вип'ю. Погодився. Півсклянки спирту засмоктав, але мене ледь узяло. Потрібні медпрепарати — у кишеню, і знову до своїх, але вже в обхід, — розповідає Бирич.

«Диви, — кажу товаришу, що був зі мною на спостережному пункті, — в Росії хтось святкує весілля!» А він повернув голову, подивився і визначив: «Яке весілля, це «олівці» «Градів» летять!»

У ті дні сталося справжнє диво.

— Ще коли я ходив до школи, мені наснилося, що я десь воюю, бігаю з автоматом. І от ніби я сиджу на ящику з-під снарядів на краю лісосмуги, спостерігаю за горизонтом. Починається артилерійський обстріл, я підриваюся і біжу. Попереду два окопи, праворуч ближче, ліворуч — десь метрів на 20. Я застрибую в той, що ближче. Сиджу, тут прямісінько в окоп влучає снаряд. І я прокинувся, — згадує Олександр. — І ось серпень 2014 року, бої під Краснодоном. Така ж сама обстановка, лісосмуга, мене командир взводу посадив на ящик і дав бінокль — спостерігати за ворогом, у разі небезпеки всіх оповістити. Сиджу я, хлопці викопали правий окоп, копають лівий. Ворог нас обійшов з правого флангу, почав бити по наших позиціях з артилерії. Я кричу: «Всі в окопи!» — і біжу, а мені на ходу пригадується той сон. Ситуація ідентична, і я вирішив бігти до лівого окопу. Обстріл минув хвилин за 45. Вилажу з окопу, дивлюся, що ж там? Усе як у сні: ворожий снаряд влучив точнісінько в окоп! Досі гадки не маю, що це було? Дежавю, альтернативна реальність чи застереження згори? Що б то не було, але моя віра у Господа Христа зміцнилася неймовірно.

Потім був прорив з оточення. Виходили у складі 2-го батальйону майора Михайла Драпатого від Ізвариного разом із спецпризначенцями з 3-го полку та прикордонниками. На переправі через Міус на них чекали росіяни і донецькі сепаратисти. Маринівку проїхали важко, прибули на околиці Степанівки. Там — бій, попереду — блокпост бойовиків. Пара наших БМП і БТР за 15–20 хвилин роздовбали його. Колони пішли далі. І тут у БТР-80 влетів снаряд. Рвонуло так, що його повністю охопило полум'я, а хлопці, що сиділи ззаду, розлетілися на шматки.

Потім були Савур-Могила, прорив з боєм через Амвросіївку. Олександр через мінно-вибухову травму опинився у шпиталі.

13 березня 2015 року першу хвилю демобілізували. Майже рік Сашко проходив реабілітацію у спеціалізованих центрах Києва та Білої Церкви. Навесні 2016 року він знову пішов до війська, підписав контракт. У вересні 2016 отримав звання молодшого сержанта, тоді ж попросився в танкісти. Невдовзі став командиром Т-64.

У серпні після офіцерських курсів у Національній академії сухопутних військ ім. П. Сагайдачного і присвоєння звання «молодший лейтенант» він повернувся до 72-ї бригади командиром танкового взводу.

На запитання, чому вирішив почати кар'єру військового, відійти від комп'ютера, Олександр відповів: «Не можу дивитись, як чимало чоловіків ховаються за жіночими спідницями. Війна ж триває, за нашу державність, наше майбутнє треба боротися…»

Олександр ШУЛЬМАН

ЗА ЗБИТИЙ БпЛА ПРОТИВНИКА БІЙЦІ ОТРИМАЛИ 36 000 грн

Ось уже годину по позиції нашої мотопіхоти гатив ворожий міномет 120-го калібру. Стрільне — і тиша: російські загарбники корегують вогонь… Знову постріл. Пристрілюються… Недоліт, переліт, і щоразу міни лягають ближче до позиції одного з підрозділів батальйону. Зрозуміло, що це не випадково, тобто вогонь ворожого міномета корегується. Скоріш за все — за допомогою квадрокоптера. А ось і він, «голуб», пливе над позиціями українських бійців.

Андрій миттю скинув з плеча автомат і випустив по БпЛА декілька коротких черг. Те ж саме зробили і його товариші. Сім автоматів розірвали тишу між мінометними «приходами». «Пташка» зависла, а потім по кривій пішла до землі.

— Є!!! — у сім горлянок заволали бійці.

Вже за півгодини до розташування підрозділу приїхали розвідники, подякували піхотинцям і забрали збитий безпілотник із собою.

А невдовзі — несподівана радість: ті, хто стріляв по БпЛА противника, отримали грошову винагороду — 36 тисяч гривень. Оскільки ж не було точно встановлено, чия саме куля влучила у квадрокоптер, премію розділили на сімох бійців із цієї позиції та двох — із сусідньої, які теж вели вогонь по БпЛА. Вийшло по чотири тисячі на кожного.

Прапорщик Андрій Григоренко

У піхоті прапорщик Андрій Григоренко служить рік — його відрядження з Повітряних Сил до Сухопутних військ добігає кінця. Втім головний сержант з МТЗ роти не поспішає на рідний аеродром. І не тому, що не любить свою частину, де він прослужив 13 років (до речі, тут півтора десятиліття — аж до звільнення в запас — служив його батько). Ні, причина в іншому. Не для того він так довго рвався в АТО, щоб так швидко повернутись. Андрій упевнений: доки триває війна, його місце — на передньому краю.

З авіації він потрапив спочатку до танкового батальйону, пізніше до складу прославленої бригади Чорних Запорожців! Понад місяць — у Пісках, і ось уже дев'ять місяців — на підступах до Авдіївки, де ворог — одразу з кількох сторін.

Андрію назавжди запам'ятався перший бій, точніше, перший обстріл. Це було 7 грудня минулого року, коли наші позиції в Пісках почали щільно обстрілювати з мінометів різних калібрів. Спостережний пункт. Міни прилітають, а сховатися не можна, треба пильнувати ворога… Так дві години і простояв під обстрілами. Сусідню позицію міномети знищили вщент, і на ній товариш Андрія по службі на аеродромі отримав важке поранення.

Сім автоматів розірвали тишу між мінометними «приходами». Ворожий квадрокоптер завис, а потім по кривій пішов до землі. Вже за півгодини до розташування підрозділу приїхали розвідники, подякували піхотинцям за «пташку»

— Цьогоріч у середині червня по позиціях роти гатили два танки! — розповідає Андрій. — Один виїхав та бив по прямій із боку Донецької фільтрувальної станції, другий — з передмістя окупованої Ясинуватої. По двох позиціях тоді вони випустили десь 25 снарядів. Один із них увійшов у глинистий грунт під моїм укриттям. Отримав контузію! Начебто легку, проте й досі у вухах деколи дзвенить…

А ось сусідній позиції поталанило менше. Якраз того дня до мотопіхоти приїхали бійці, які допомагали обладнувати бліндажі. Два з них загинули, ще четверо отримали поранення. Тому Андрій зі своєю легкою контузією навіть не турбував медиків — не до нього було…

За два тижні позиції знову почав обстрілювати танк, до якого підключилася й БМП. Обидві бойові машини українські піхотинці підбили, але шестеро з них тоді зазнали поранень та контузій, а товариш по службі прапорщик Максим Кернічний загинув.

Рік тому до батальйону прийшли 20 бійців із гавришівської бригади. Тепер у строю лише семеро. Один загинув, решта лікуються після поранень.

За час служби на передовій прапорщик виріс від стрільця до командира взводу.

Олексій ТРИГУБ

З ПОВАГИ ДО СВОГО БОЙОВОГО КОМАНДИРА БІЙЦІ КОЖЕН ОПОРНИК, ЯКИЙ ЗАЙМАЮТЬ, НАЗИВАЮТЬ ЙОГО ПОЗИВНИМ

— Мабуть, іще під серцем у матері я не хотів бути народженим у СРСР, тому й прийшов у світ уже в незалежній Україні, — жартує цей молодий чоловік, бо кожного року йому нагадують, що він ровесник нашої держави.

Молодих командирів в АТО чимало. Василь — один із них. Футболіст, закінчив інфіз і пішов воювати на Схід країни. Цього року після курсів у львівській «сухопутці» отримав первинне офіцерське звання. Коли закінчиться війна, можна сміливо йти «начфізом» підрозділу — таке мирне майбутнє малює для себе Василь.

Заступником, а потім командиром взводу офіцер пройшов чималий бойовий шлях на Донбасі. Луганський аеропорт, а особливо Дебальцеве він ніколи не забуде. Там були кровопролитні бої і болючі втрати. Там офіцер і отримав поранення.

— Про вихід з Дебальцевого вже написано багато, це сумна і водночас героїчна історія, — говорить командир взводу. — 5 лютого 2015 року ми потрапили в оточення біля Нікішиного та Рідкодуба. Це було, так би мовити, оточення в оточенні. Доповіли нагору, що боєкомплекту вистачить лише на ніч. Знаємо, що із БК проблеми на всьому плацдармі, бо противник перекрив трасу на Артемівськ. Ми зачистили територію для прориву машин, і операція з доставки боєприпасів пройшла успішно.

Командир взводного опорного пункту молодший лейтенант Василь Г.

Перебіг подій був украй швидким, і ситуація на лінії фронту щохвилини змінювалася. Саме тоді командир взводу отримав тривожний сигнал: двоє бійців потрапили в пастку на верхніх поверхах будівлі.

— Метрів за 300–400 від них — півсотні проросійських бойовиків, а під будівлею, де засіли мої хлопці, три десятки ворожих солдатів, — розповідає Василь. — Збираються зачищати будинок, планують штурм. Доповідати немає часу, якась хвилина-дві — й усе, такого я б собі ніколи не пробачив. Миттєво приймаю рішення витягувати людей. Беру механіка-водія БМП, сам сідаю за гармату, і мчимо повним ходом. Просто на них виходимо і, не шкодуючи боєкомплекту, лупимо. Хтось устиг утекти, та багато з них залишилися на місці. Бачили і чули, як повз нас пролетіло кілька гранат із РПГ. Пощастило і нам, і нашим бійцям. Ми швидко їх підхопили і чкурнули до своїх.

За півдоби всім підрозділам бригади вже дали команду на відхід із дебальцівського плацдарму, бо противник скупчив на цьому напрямку величезні сили.

Василь робить паузу, прокручує в пам'яті події дворічної давнини і розповідає, як важко втрачати друзів, з котрими ще вранці жартував та пив каву.

— По нас лупили з усіх стволів, — каже взводний. — Перед очима — чисте поле, яке прострілюється ворогом. А іншого виходу немає. Це — смертельна лотерея. На 120 бійців один танк і «беха». Обліпили їх, як мухи клейку стрічку. Танк швидко підбили. Командир та навідник загинули, було багато «трьохсотих». Надія була лише на БМП. Я цьому хлопцю, водію, доземно вклоняюся. «Човниковим бігом», назад-уперед, між розривами снарядів перевіз багатьох бійців. На жаль, з кожним таким рейсом більшало загиблих та поранених, потрапив до цієї статистики і я. Перебило осколком праву руку. Чимось обмотав, але автомат не віддав, бо ліва була неушкоджена.

Василь каже, що страшно тоді не було, на страх просто не бракувало часу. Душа плаче тепер, коли він згадує загиблих побратимів…

Нині його підрозділ надійно тримає позиції поблизу Торецька. Бліндажі, окопи та інші укріплення зроблені на совість, одразу відчувається професійний хист, досвід і рука господаря. Бійці на взводному опорному пункті вважають свого командира справжнім героєм. А кожен «опорник», який займають, називають його позивним.

Юрій ІГНАТ

НАЙДОВШИЙ РЕЙС... НА ВІЙНУ

У БУТНІСТЬ ВОДІЄМ АВТОБУСА НАРОДНИЙ ГЕРОЙ УКРАЇНИ КОСТЯНТИН ШКАПОЄД КУРСУВАВ НА МАРШРУТІ МІЖ КОБЛЕВИМ І ОДЕСОЮ. ВИЇЖДЖАВ РАНО, А ПОВЕРТАВСЯ ПІД ВЕЧІР. НИНІШНІЙ «РЕЙС» ЗАТЯГНУВСЯ НА МАЙЖЕ ЧОТИРИ РОКИ... ЗМІНИТИ КЕРМО НА КУЛЕМЕТ, ТРАСУ НА ОКОП ЧОЛОВІКА ЗМУСИЛА ВІЙНА

Кавалер ордена Народний Герой України старшина Костянтин Шкапоєд

У Пісках, де вулиці збереглися лише умовно, тепер зовсім інші дороговкази. Військові в селищі-пустці орієнтуються здебільшого за неофіційними назвами наших ротних і взводних опорних пунктів. Разом із Олегом, заступником командира батальйону по роботі з особовим складом однієї з мотопіхотних бригад, ми деякий час трясемося на вибоїнах місцевих доріг на його автівці. Олег час від часу викручує кермо то по правій стороні вулиці, то по-англійськи звертає на лівий її бік і мчить по зустрічній смузі. На мій здивований погляд лаконічно відповідає: «Входимо у сектор обстрілу. На териконі росіяни сидять і нас добре бачать». До бойовиків тут від сили кілометр-два по прямій. Зупиняємось біля купи цегли та будівельного сміття, що була колись чиїмось будинком. Пірнаємо між уламками каміння і залізяччя на ледь помітну стежину.

Нарешті ми досягли місця призначення — взводного опорника. Тут господарство Кості Шкапоєда. А точніше — старшини військової служби за контрактом Костянтина Шкапоєда, кавалера ордена Народний Герой України

Зараз день, а бойовики активізуються в темну пору доби, тому завидна бійці на ВОПі трохи відпочивають.

Але в командира, старшого на позиції, такої преференції, як денний відпочинок, немає. Костя на ногах: потрібно подбати про харчі, зв'язок, боєкомплект та зброю. Ледь умовили для фотографії одягти кітель із нагородою.

Зрештою старшина таки вмостився на якомусь чурбаку, мовляв, готовий розповідати.

— Я родом із Миколаївської області. Маю четверо дітей і... трьох онуків, — каже він. — До армії працював водієм. У мене було два автобуси — ЛАЗ і ПАЗ, то ними і ганяв на міжміських маршрутах. Не шикував, звичайно, але на життя загалом вистачало. Так, напевно, і крутив би кермо, якби 2 травня 2014 року в Одесі мій товариш не загинув би від рук проросійських бандитів. Хороший був мужик, працював в охоронній фірмі. Тому я зібрав наплічника і пішов добровольцем у 34-й батальйон територіальної оборони «Батьківщина», який формували в Кіровограді (тепер Кропивницький).

«2 травня 2014 року в Одесі мій товариш загинув від рук проросійських бандитів. Тому я зібрав наплічника і пішов до війська добровольцем»

Видно, що Костянтину важко всидіти на одному місці — завидна потрібно багато чого зробити. Тому йдемо оглядати позиції. А старшина дорогою продовжує розповідь.

— Я строкову служив у ГРВ у Німеччині. Був водієм «Уралу» — машини забезпечення з роти МТЗ танковому полку. За півтора року служби за кермо тримався набагато частіше, ніж за автомат. Зброю тримав у руках на стрільбах, а потім — при складанні присяги, — сміється Костя. — Коли формували батальйон, таких «бійців», як я, було чимало. Але в усіх було бажання навчитися воювати. Хочу подякувати нашому першому комбату Дмитру Красільникову, який привозив до нас на полігон різних профі, котрі буквально з нуля навчали нас правилам виживання на полі бою. Робили все, щоби ми не розгубились у першій же сутичці з бойовиками.

Але свій перший бій Костянтин, за його словами, пам'ятає епізодично.

— Нас висадили в чистому полі біля Олександро-Калинового десь у другій декаді червня 2014 року. Ми почали будувати позиції. Ніч якось перебули, а вже наступного дня сталася перша сутичка з бойовиками. Вони гатять по нас — ми відстрілюємось. Але найбільшою проблемою для нас був ворожий снайпер. Від його кулі загинув мій побратим. Це, власне, друга причина, чому я тут і досі воюю. Та й воювати ми вже навчилися. Ганяли не лише їхніх «ополченців», але й російських «регулярів». І було це ще влітку 2014 року, коли в батальйоні були самі автомати, один броник на трьох та каски радянського виробництва. Я вважаю, коли людина має ідею, воює за свою землю — вона непереможна, на відміну від тих, хто зі зброєю підтримує неправе діло.

«Три дні поза позиціями — це був для мене кошмар. Кожні 15 хвилин дзвонив своїм хлопцям, дізнавався, чи все гаразд. Була б моя воля, то ті срібні тризуби отримав би кожен з них!»

Нашу розмову перериває пронизливий верееск сигнальної міни. Костя підхоплюється, але боєць на «фішці» подає знак: «все ОК». Позиції ВОПу добре укріплені. За словами Костянтина, бойовики майже щоночі випробовують їх на міцність. Він демонструє нам нашвидкуруч залатану діру в стелі одного з укриттів. Декілька днів тому сюди поцілив снаряд із гармати БМП-1.

— Загалом зараз тут тихо. Так, час від часу постріплюють, — говорить старшина. — Але бойовики риють землю, як навіжені. Можливо, укріплюються на випадок нашого наступу. В їхніх новинах тільки про це й говорять. Раніше навпроти нас було п'ять позицій бойовиків. Тепер стало одинадцять. Ми їх, звичайно, не провокуємо, але якщо вони починають лізти — даємо доброго прочухана.

Тут, до слова, проявилася пристрасть старшини — кулемети. На станині біля однієї з амбразур закріплений НСВ-12,7 «Утьос». Поки розмовляємо, Костянтин, не дивлячись на свої руки, хутко розбирає-складає зброю. Перевіряє, чи достатньо біля кулемета боєкомплекту.

— Я починав воювати зі звичайним «калашматом». Це вже потім мені доручили РПК. Розібрав його, подивився, як працює. Ну, думаю, оце повоюємо тепер! А 2015 року дали нам ДШК. Фахівців із ними працювати було мало. Я вже був командиром відділення, тому ротний доручив учитися на «крупнику» мені. А як вчилися: прийшов якийсь хлопець, розповів, як він складається-розбирається. Дали трішки постріляти. Тоді я відчув, що це — мій калібр. Не скажу, що я дуже великий фахівець, але під час бою в пітьмах розібрати-скласти його зможу і раду дам. Вже знаю усі його «болячки» — де і як кулемет «хапає клина», то мені вже для розбирання-складання навіть ліхтарик не потрібен. А недавно нам «дегтяря» (РКД) привезли. Єдина біда була — стріляв тільки одиночними. Розібрав, змастив, покрутив, поміняв пружину. Працює! Люблю я кулемети: як гепнеш, то лише луна від пострілів на ворога діє краще за заспокійливе!

Не оминули в розмові й тему нагородження орденом Народний Герой України. Для старшини Шкапоєда ця процедура не була простою з багатьох причин.

— Ну що я такого героїчного зробив?! — дивується Костянтин. — Адже були «заруби» з ворогом і до того випадку, і після. Ми тоді готувались до визволення Дзержинська (Торецьк). По рації почули, що наші хлопці десь потрапили в засідку і їх притисли з усіх сторін. Прожогом стрибнули на броню і вдарили по бойовиках. А потім ще й блокпост їхній відбили. Я давно про це забув. Аж раптом комбат приходить і наказує їхати до Вінниці. Скажу відверто: три дні поза позиціями — це був для мене кошмар. Кожні 15 хвилин дзвонив хлопцям, дізнавався, чи все гаразд. Я не такий сильно відповідальний, але за хлопців дуже переживаю. Вони вже не перший день зі мною. Сформувався добрий колектив бійців, у яких я впевнений. Це не значить, що у групі всі янголи. Але всі конфлікти залагоджуємо по-родинному. Була б моя воля, то ті срібні тризуби отримав би кожен з моїх хлопців! Або додому поїхали б у відпустку на тиждень чи два. Та я на другий день починаю вже нудитися без свого взводу!

Ми від'їжджаємо, а Костя, скинувши нарешті «парадний» кітель із нагородою, знову береться до роботи: заходиться поратися біля розібраного двигуна легковика, що стоїть біля його КП.

— Я ж з дитинства механік, — каже він. — Для мене в машинах гайки покрутити — такий кайф, як і кулемети...

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

«ОТЯМИВШИСЬ ВІД УДАРУ УЛАМКОМ ГВИНТА ПІДБИТОГО ВЕРТОЛЬОТА, КИНУВСЯ ДОПОМАГАТИ ПІЛОТАМ»

ДО ПОЧАТКУ ПОДІЙ НА СХОДІ КРАЇНИ ПІДПОЛКОВНИК МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ В'ЯЧЕСЛАВ ВИГОВСЬКИЙ ВЖЕ МАВ БОЙОВИЙ ДОСВІД — БУВ НАЧМЕДОМ У СКЛАДІ МИРОТВОРЧОГО КОНТИНГЕНТУ В КОСОВІ. ТА ЩО ТАКЕ ОБСТРІЛ ІЗ «ГРАДІВ» І СОТНІ ПОРАНЕНИХ ОДНОЧАСНО, ВІН ПОБАЧИВ УЖЕ НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ

Лютий 2017-го. Лікарня у Попасній, що на Луганщині

Підполковник медичної служби, кавалер ордена Богдана Хмельницького III ступеня В'ячеслав Виговський

Простір нічного повітря пронизує різкий свист міни. Ще мить — і сусідній будинок на очах розлітається врізнобіч. На кілька секунд стає тихо, чути лиш крик пораненого хлопця. Потім усе починається знову…

В'ячеслава Виговського хитає від розривів, інстинкт самозбереження вимагає терміново втекти і заховатись. Але ж як піти? Поранений менш ніж за десять хвилин помре, затягнути ж ноші в укриття немає жодної можливості…

Не звертаючи уваги на розриви мін та снарядів, він впевнено дивиться на колегу і без слів розуміє — боягузів тут немає. Заходяться рятувати. Мовчки скидають бронежилети і каски, бо оперувати в них вкрай незручно, дістають стерильні рукавички. Пішла робота!

Хоча сувора медична статистика у таких випадках дає лише кілька відсотків, поранений вижив. Після операції йому вистачило сил на одне речення: «Я завдячую вам життям…», на що лікар відповів: «Спи вже, потім подякуєш»

Це було в липні 2014-го під Савур-Могилою. Поранений — один із 480 за три тижні. Це не перебільшення, а точні дані з фронтового журналу. Навантаження було просто шаленим, та В'ячеслав й уявити не міг, що найстрашніше попереду. Протягом тижня лікар із колегами пробиратимуться до своїх з окупованої території, часто поповзом, без їжі та води. Російські загарбники заманять їхню групу в засідку і почнуть прицільно розстрілювати. Вертоліт, який прилетить на допомогу, зіб'ють, а уламок його гвинта влучить лікареві в голову… І хоч події, які відбувались із чоловіком, більше схожі на голлівудське кіно, він жодного разу не зрадив клятві Гіппократа.

Підполковник медичної служби, кавалер ордена Богдана Хмельницького В'ячеслав Виговський рідко розповідає про свої бойові будні, не виступає на телебаченні та радіо, його фото не зустрінеш у журналах… Із початком подій на Сході країни чоловік вже мав воєнний досвід — був начмедом у складі миротворчого контингенту в Косові. Та що таке обстріл із «Градів» і сотні поранених одночасно, він побачив уже на рідній землі.

— Найскладніший пацієнт зараз часто забігає до мене в гості, — починає з позитиву В'ячеслав Виговський. — Це Володя Лагута — заступник командира аеромобільної бригади. Той випадок може потрапити до підручників з медицини: відкрита черепно-мозкова травма, струс мозку, перебита кисть руки з відкритим переломом, відкритий перелом стегна, перелом ноги, численні травми м'яких тканин... Що й казати, коли кевларовий шолом розколовся навпіл. Якби не він, розлетілася б голова.

«Машину щосили вдарило об землю, розшматувало. Льотчики лише дивом вижили. Уламок гвинта ударив мене по голові, я отримав контузію. Чесно кажучи, коли пізніше побачив цей уламок, то здивувався, як це мені взагалі голову не відтяло»

Кровотеча не зупинялася, тож потрібно було терміново переливати плазму, а це вкрай небезпечно. Через постійну втрату крові судини пораненого звужувалися і почали розриватися. Довелося ризикувати. Медсестра поставила катетер в кисть руки, і я перелив Володимиру два з половиною літри кровозамінника. Ризик себе виправдав. Тепер маю друга на все життя. На жаль, рідні бійців розшукували мене не лише щоб подякувати, а й з приводу безвісти зниклих воїнів. Не забуду, як водій-механік танка згорів дотла, не залишилося навіть фрагментів тіла, нічого, просто купка попелу. А рідні просили: «Дайте нам хоч щось».

Під Степанівкою підрозділ Виговського оточили. Довелося прориватися з боєм. Російським загарбникам вдалося заманити групу в засідку, де її почали прицільно розстрілювати.

— Як вдалося врятуватись? Дивом. Частина людей, серед них і наші медики, потрапила в полон. Деяких розстріляли. Я і дві медсестри зайшли в «зеленку». Кулі лягали і біля ніг, і біля голови…Тривалий час нас розшукував ворог. Усе було, як у фільмі про війну. Телефони, як не дивно, в нас працювали, проте всі вишки були пошкоджені, вийти на зв'язок не вдавалося. Ми не розуміли, як далеко знаходимося від наших, не знали рельєфу… Та розмова з місцевими була прямою дорогою в полон. Ми переховувалися, бігали очеретами, «зеленками», полями. Їжі взагалі не було. Каскою зачерпували воду з болота, намагалися знезаразити її срібними хрестиками і пили. Орієнтувались за сонцем. Звертали увагу, де які гілки ростуть. Усе, як у школі вчили. Насилу вийшли туди, де запрацював телефон. Там із нами зв'язався координатор, дав поради, сказав, у які квадрати виходити.

Медик говорить, що під час «польових» блукань була лиш одна думка — вижити. Коли нарешті вдалося вийти в більш-менш спокійне місце, видихнули з полегшенням. Звук лопатей рятувального вертольота був просто бальзамом на душу, та при заході на посадку його вразила ворожа ракета…

— Машину щосили вдарило об землю, розшматувало. Льотчики лише дивом вижили. Уламок гвинта ударив мене по голові, я отримав контузію. Чесно кажучи, коли пізніше побачив цей уламок, то здивувався, як це мені взагалі голову не відтяло. Як тільки оговтався, кинувся надавати допомогу авіаторам, та вони в сорочках народились, обійшлися вивихами і подряпинами… За годину за нами та пілотами прилетів ще один борт. Політ був вкрай напруженим — американські гірки відпочивають. Летіли ми так низько, що здавалося, соняхи б'ють по дну вертольота. Борт піднімався, тільки перелітаючи лінії електропередач. Ми оминали небезпечні напрямки, тож замість тридцяти хвилин летіли майже дві години. Коли долетіли, я не вийшов з вертольота, а просто випав із нього.

Не так давно медик знову повернувся із району АТО. Цього разу перебував у складі мобільного госпіталю, який розташований у лікарні в Попасній. Неподалік — крайній український блокпост. За ним — окупований Первомайськ. Тож під час обстрілів міни лягали просто на подвір'я.

— Як тільки приїхав на ротацію наприкінці жовтня минулого року, почалися потужні обстріли, — розповідає В'ячеслав Виговський. — Усіх поранених з-під Світлодарська, Катеринівки, Новоолександрівки везли до нас. Не обійшлось без складних пацієнтів із множинними травмами, ушкодженнями магістральних судин, проникними в голову, великими крововтратами… Утім це все одно не порівняти з тим, що було 2014-го…

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ТИЛОВИКИ ЗАПЕВНЯЮТЬ: НАШ СОЛДАТ ЗИМОЮ НЕ ЗАМЕРЗНЕ

ОСНОВНИЙ КОМПЛЕКТ ТЕПЛИХ РЕЧЕЙ У РАЙОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО ВЖЕ ОТРИМАЛИ ВСІ, ХТО НЕ ПОМИЛИВСЯ З РОЗМІРОМ

На сьогодні через неточність у ростовках із зимового комплекту потрібно замінити близько 1200 вітровологозахисних курток та утеплених штанів

Близько місяця тому під час брифінгу в Міністерстві оборони України представники Тилу ЗСУ пообіцяли присутнім журналістам, що на початок жовтня війська будуть повністю забезпечені найнеобхіднішими теплими речами. Чи вдалося речовикам забезпечити вояків теплим одягом у визначений термін? З цього запитання ми й розпочали розмову з начальником Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковником Юрієм Гусляковим

— Насправді, планову поставку зразків зимової форми на склади об'єднаних центрів Тилу ми розпочати ще в серпні. Саму ж роботу з підготовки Збройних Сил до осінньо-зимового періоду 2017 року було розпочато ще у травні поточного року. Тож, як і планувалося, упродовж вересня ми отримали від підприємств промисловості основну частину замовленого майна, що й дозволило вчасно забезпечити військовослужбовців, насамперед тих, хто виконує завдання в районі АТО, основним комплектом необхідних теплих речей.

— А як із цим в інших частинах і підрозділах?

— Відповідно до плану забезпечення, зимова форма одягу першочергово мала надійти у військові частини, які виконують бойові завдання в районі проведення антитерористичної операції. Це завдання ми виконали. Нині зимовим одягом забезпечуються військові частини, які відновлюють боєздатність, і ті, які перебувають у пунктах постійної дислокації. Завершення цього процесу — питання ближчого часу, головним чином через те, що доводиться робити заміни. Люди часто помиляються у ростовках, замовляють речі одних розмірів, отримують їх, а після примірки просять замінити. На сьогодні із зимового комплекту потрібно замінити близько 1200 вітровологозахисних курток та утеплених штанів.

— Тобто можна вважати, що теплими речами наші бійці в основному забезпечені?

— Так, якщо йдеться про основний комплект, а це куртки й брюки вітровологозахисні, флісові куртки, натільна білизна, зимові шкарпетки та берці, то все це майно вже у військах. Щодо «боргів», то упродовж жовтня будемо довидавати шарфи-труби (з першого числа поточного місяця вони вже почали надходити на наші склади й їх одразу ж відправляють в АТО) та теплу білизну зимову — підприємства-виробники мають нам її передавати, починаючи з 16 жовтня. А в перших числах листопада ми отримаємо від виробників нові флісові рукавички, й одразу ж розпочнемо їхню видачу.

— Окрім зимового одягу, чи видаватимуться до кінця поточного року ще якесь майно або амуніція, передбачені нормами забезпечення бойового єдиного і бойового спеціального комплектів?

— Так, бійцям тих підрозділів, які повертаються із району АТО на відновлення боєздатності, і тим, котрі будуть заходити в район бойових дій, видаватимуться сумки транспортні індивідуальні. Окрім цього, в районі бойових дій військовослужбовцям будуть замінювати зношені речі, які вийшли з ладу, попри терміни їхньої експлуатації. Державні кошти на ці потреби бюджетом передбачені, і я запевняю, що вони будуть використані максимально ефективно.

> *У проекті кошторису на наступний рік за статтею видатків на речове майно було заплановано 2,5 млрд грн. Рішенням вищого керівництва держави і Збройних Сил цю суму збільшено на мільярд*

— А чи передбачено бюджетом поточного року кошти на формування запасів речового майна?

— Поки що все, що ми отримуємо від промисловості, «з коліс» їде у війська. Але я сподіваюся, що до кінця цього року, якщо не станеться збоїв у планових поставках, нам вдасться сформувати певні резерви одягу й амуніції.

— До речі, про бюджет. На потреби речового забезпечення ЗСУ цьогоріч було виділено менше половини від мінімально необхідної потреби. Які прогнози щодо наступного року, чи будуть збільшені асигнування?

— У проекті кошторису на наступний рік за статтею видатків на речове майно було заплановано 2,5 млрд грн. Однак рішенням вищого керівництва держави і Збройних Сил цю суму в проекті бюджету збільшено на мільярд. Тобто є надія, що наступного року ми матимемо значно більший фінансовий потенціал, що дозволить суттєво поліпшити забезпечення військовослужбовців Збройних Сил.

— А на що насамперед будуть витрачатися ці кошти?

— Основні витрати, як і впродовж останніх років, передбачаються на забезпечення бійців польовим одягом та амуніцією. Серед пріоритетів — закупівля бойового єдиного комплекту та бойового спеціального комплекту. Не забуваємо й про пральний порошок, мило, бланки військових квитків тощо… Всі ці речі також закуповуються за статтею речової служби. Однак значна частина коштів буде спрямована на придбання нових парадно-повсякденних одностроїв, а також новинок, які розробляються Головним управлінням розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил.

> *Серед пріоритетів — закупівля бойового єдиного комплекту та бойового спеціального комплекту*

— А про які новинки йдеться?

— Мова про нові костюми снайперів, танкістів, спеціальні костюми, нову тканину для літньої польової форми. Все це зараз у стадії прототипів, тож ми чекаємо на рішення щодо закупівлі зразків для військово-дослідних випробувань. Дозвіл на їхнє придбання Тил ЗСУ вже запросив, документи нині перебувають на розгляді в заступника Міністра оборони. Сподіваюся, що позитивне рішення з цього приводу буде прийняте невдовзі. А наступного року, за результатами проведених тестувань, ми розпочнемо замовляти у виробників нові зразки речового майна.

— Юрію Євдокимовичу, чи, на вашу думку, якість одягу, взуття, спорядження, що нині надходить у війська, поліпшилася після того, як контрольні функції за їхньою приймокою перейшли від військпредів до фахівців Головного управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ?

— Думаю, це запитання варто було б адресувати передусім хлопцям, які зараз перебувають на передовій чи полігонах. Але як на мене особисто, військовослужбовця, який користується тими ж речами, що й інші, якість предметів речового забезпечення стала, безперечно, кращою. Що головним чином вплинуло на це, стверджувати стовідсотково не можу, але тісно співпрацюючи з полковником Дмитром Марченком (начальник Головного управління та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ. — Ред.), впевнений, що його підлеглі з виробниками спілкуються професійною мовою і жодних попусків не дають. Загалом же я щиро переконаний у тому, що невдовзі завдяки нашим спільним зусиллям брендом «Вироблено для ЗСУ» можна буде пишатися.

— Дякую за розмову.

Бесіду вів Іван СТУПАК

Наступного року планується відправити у військо ще тридцять таких п'ятитонників, а також розробити в інтересах військового відомства два нові зразки паливозаправників

ПАЛИВОЗАПРАВНИКИ ДЛЯ ПЕРЕДОВОЇ

НЕЩОДАВНО ВІННИЦЬКИЙ 45-й ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ЗАВОД ПЕРЕДАВ ВІЙСЬКУ 26 НОВИХ ПАЛИВОЗАПРАВНИКІВ АЦ-5,5. НА ЧЕРЗІ ШІСТЬ ТАНКОРЕМОНТНИХ МАЙСТЕРЕНЬ ТРМ-80 І МТО-80

Коли вулицями міста проїжджає чимала колона новенької закамуфльованої техніки із «напуцованими» колесами і навіть запахом фарби, перехоплює дух не лише в цивільних, а й у військових. Хто б що не казав, але наше військо технічно оновлюється

Загалом за час бойових дій на Сході України цей завод поставив у військо 350 одиниць різних спеціальних автомобілів.

— На шасі «Урала» встановили цистерни, в яких раніше перевозили ракетне паливо, — розповідає начальник Центрального управління забезпечення ПММ ЗС України полковник Руслан Кубаль. — Ємність цистерн невелика, але це саме ті машини, які заправляють техніку на передньому краї, бо можуть приховано під'їхати до передової, швидко заправити танк чи БМП — кращої техніки для цього немає. Бо чим більший паливозаправник, тим далі від «нуля» він працює.

Чому на шасі «Урала»? Бо в Україні, як пояснили представники ЦУЗППМ, є ще чимало цих машин на зберіганні, й запевнили, що запчастини і гума знайдуться. До слова, «КрАЗи» з 2015 року прийняті на озброєння і возять пальне у 12-тонних цистернах. У подальшому, за словами керівництва ЦУЗППМ, військо повністю перейде на шасі вітчизняного виробника.

Наступного року планується відправити у військо ще тридцять таких п'ятитонників, а також розробити в інтересах військового відомства два нові зразки паливозаправників.

Модернізовані заправники нині мають нове спецобладнання, працюють автономно і можуть заправляти два автомобілі одночасно.

Міністерство оборони України цього року замовило продукції на суму 55 млн грн, що в 3,5 раза більше, ніж торік. На заводі планується створити близько двох тисяч робочих місць

Для того, щоб виготовити ці автомобілі, підприємство запустило у виробництво аж 45 тисяч деталей та складників. Про це розповів директор ДП «45-й експериментальний механічний завод» Микола Чумак.

— Міністерство оборони України цього року замовило продукції на суму 55 млн грн, — каже директор, — що в 3,5 раза більше, ніж торік. Військове відомство нам передало техніку, а ми виготовили нове спецобладнання, відремонтували шасі. У день передачі техніки на завод завітав голова облдержадміністрації Валерій Коровій. За підтримки місцевої влади та в кооперації з цивільними фірмами та партнерами ми можемо наростити виробництво, покращити свою матеріально-технічну базу. На заводі планується створити близько двох тисяч робочих місць, що для міста матиме величезне значення. Залучення інвестицій дозволить модернізувати виробництво, збільшити його обсяги та покращити якість робіт.

Саме цього року завод освоїв ремонт та модернізацію танкоремонтних майстерень. Поки йдеться лише про шість одиниць техніки на базі автомобіля ЗіЛ-131, які незабаром отримають танкові й механізовані підрозділи.

— Без такої мобільної майстерні, як без рук, — каже механік-водій командирського танка Анатолій Безбах. — Без цієї машини щось відремонтувати на танку в польових умовах нереально. Кран-лебідка, верстати, зварювальний апарат та ще багато важливого містить ця майстерня...

Коли дядя Толя, так кличуть досвідченого танкіста колеги, дізнався, що модернізовані машини оснащені імпортними генераторами, помпами та цікавими ґаджетами, то дуже тішився, що таке «диво» отримає його танковий батальйон.

До речі, бельгійський генератор модернізованої ТРМ тепер мобільний. Кран авто легко його знімає, пристрій залишається працювати, а ЗіЛ їде туди, де його потребують. 3,5 л пального на годину — незначна потреба генератора, що заразом зменшує навантаження на моторесурс та витрату пального двигуном автомобіля.

Юрій ІГНАТ

«УКРОБОРОНПРОМ» ВПЕРШЕ ДЕМОНСТРУЄ УКРАЇНСЬКУ ТЕХНІКУ НА ВИСТАВЦІ У США

Державний концерн «Укроборонпром» вперше представляє передові розробки українського оборонно-промислового комплексу на міжнародній виставці озброєння AUSA (Association of the US Army) у Вашингтоні.

«Виставка AUSA — це один із найбільш впливових світових оборонних заходів, на якому представляють новітні високотехнологічні розробки військової техніки та зброї. Цього року ми стаємо на рівних зі світовими лідерами, тому участь концерну в цій виставці є знаковою подією для всієї України», — заявили в установі.

«Укроборонпром» має намір продемонструвати розробки, які вже довели свою ефективність у реальних боях. Участь у цій виставці допоможе Україні посилити позиції надійного та перспективного партнера на міжнародному ринку озброєння, йдеться на сайті ДК «Укроборонпром».

На стенді концерну представлено новітню українську техніку, більшість з якої довела свою ефективність та захищеність у реальних бойових діях, — бронемашини, міномети, модернізовані танки, ракетно-артилерійське озброєння та багато іншого, чим користується українська армія. Також «Укроборонпром» демонструє новітню безпілотну техніку, що була розроблена та виготовлена в Україні з урахуванням досвіду ведення гібридної війни.

Нагадаємо, що «Укроборонпром» поглиблює співпрацю із НАТО для розгортання спільних проектів та прискорення переходу підприємств «Укроборонпрому» на випуск продукції за стандартами НАТО.

Наразі 70% підприємств — учасників «Укроборонпрому» вже сертифіковані за ISO 9001 та впроваджується система управління та гарантування якості AQAP 2000. 40 підприємств зі складу «Укроборонпрому» отримали доступ до Головного каталогу НАТО з логістики (NATO Master Catalogue of References for Logistics). Цей інструмент дозволив підприємствам вітчизняного ОПК вийти на міжнародний ринок озброєння та реалізовувати програму імпортозаміщення. Запровадження роботи з каталогом допомогло «Укроборонпрому» швидко знайти європейських постачальників на заміну російським.

ХЕРСОНСЬКА «ПАЛАДА» СПУСТИЛА НА ВОДУ НОВІТНІЙ КОМПОЗИТНИЙ ДОК

Херсонський державний завод «Палада», що входить до складу Державного концерну «Укроборонпром», спустив на воду новітній композитний автономний плавучий док вантажопідйомністю 7100 тон.

Фахівці «Палади» проведуть увесь цикл випробувальних робіт, після чого док пройде сертифікацію Американським бюро судноплавства, що стане першим випадком як у його практиці, так і в історії суднобудування України. Уже найближчим часом готовий док буде передано замовнику — Multimarine Shipyards Ltd, який планує експлуатувати його в порту Кіпру Лімасол.

Довжина стапель-палуби доку становить 120 метрів, що перевищує довжину футбольного поля. Глибина занурення споруди — 12,2 метра. Корпус виготовлено зі спеціального важкого морського суднобудівного бетону, а вежі — з суднобудівної сталі. Таке поєднання матеріалів дозволить власникам доку знизити експлуатаційні витрати в 2–2,5 рази у порівнянні з аналогічними, виготовленими зі сталі.

Для створення доку херсонським суднобудівникам знадобилось трохи більше одного року — його було закладено у вересні 2016-го.

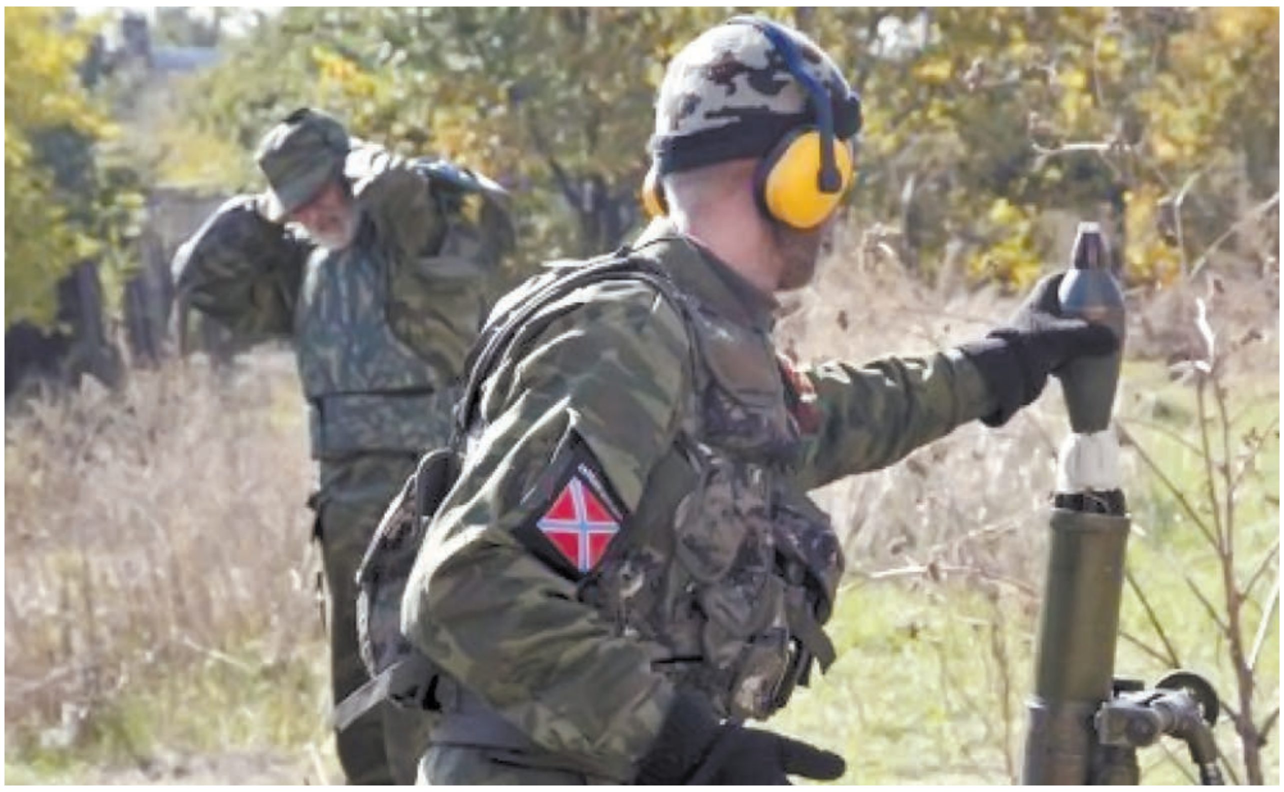
Херсонський Державний завод «Палада» — унікальне підприємство України, доки його виробництва успішно експлуатують чимало країн світу. Серед них — Японія, Південна Корея, Фінляндія, Болгарія, Туреччина, Алжир та інші.

Нагадаємо, що інший композитний док виробництва ХДЗ «Палада» вантажопідйомністю 8500 тонн уже експлуатується замовником із Південно-Африканської республіки — компанією Dormac.

ПЕРЕМИР'Я НЕ ДЛЯ НИХ

«ТУРБУЮЧІ» ОБСТРІЛИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЗИЦІЙ ТРИВАЮТЬ

ПІДРОЗДІЛИ ОКУПАНТІВ ПРОДОВЖУЮТЬ БИТИ З ВАЖКИХ КАЛІБРІВ, НАВІТЬ ПОПРИ МОЖЛИВІСТЬ У ТАКОМУ РАЗІ ПОТРАПИТИ НА ОЧІ СПОСТЕРЕЖНІЙ МІСІЇ ОБСЄ. ЧАСТО СВОЇ ВОГНЕВІ ПОЗИЦІЇ ВОНИ ОБЛАШТОВУЮТЬ ПОСЕРЕД ЖИТЛОВИХ ТА ПРОМИСЛОВИХ КВАРТАЛІВ

Найпоширеніший «інструмент» бойовиків на Донбасі — 82-міліметрові міномети

За повідомленням прес-служби штабу АТО, 3 жовтня в секторі відповідальності оперативно-тактичного угруповання (ОТУ) «Маріуполь» окупаційні формування вкотре застосували проти одного з українських підрозділів, який обороняється на цьому напрямку, 122-міліметрову реактивну систему залпового вогню (РСЗВ) типу БМ-21 «Град». До того ж загальна кількість некерованих реактивних снарядів, випущених того разу по позиціях українських військ цією установкою, становила не менш як 15 штук. І навіть уже через певний час після обстрілу з «Града» ворог застосував важкі міномети калібру 120 мм «в комплекті» з 82-міліметровими мінометами. Це стало першим випадком застосування окупантами після проголошення так званого шкільного перемир'я важкого озброєння, яке, згідно з Мінськими домовленостями, мало бути вже давно відведеним. Тож у цьому контексті було б доцільно визначитися, як саме проросійські бойовики сьогодні загострюють обстановку на Донбасі з використанням важкого калібру

Нагадаємо, ці події відбуваються на тлі стану позиційної війни, який, за великим рахунком, настав на Донбасі після так званого «Мінська-2», коли фронт після активних бойових дій у районі Дебальцевого стабілізувався. Тобто це такий тип бойових дій, у якому збройна боротьба відбувається переважно на суцільних, відносно стабільних позиціях із глибокоешелонованою обороною з боку обох супротивників. По суті, у такій ситуації війська протиборчих сторін займають статичне положення, не намагаючись здійснювати якісь активні, наступальні дії значного масштабу, обмежуючи їх тільки тактичним рівнем.

У нашому разі (на Донбасі) це становище, звісно, має певні особливості та відмінності. Зазвичай позиційній війні притаманні кілька особливостей: дії малих піхотних груп (або, як їх називають сьогодні на Донбасі, диверсійно-розвідувальних) безпосередньо на так званій передній лінії або в нейтральній зоні, активні дії снайперів, активізація всіх видів розвідки, накопичення військами матеріально-технічних ресурсів, різноманітних запасів, перманентне вдосконалення з інженерного погляду позицій військ, здійснення перегрупувань та ротацій і, звісно, час від часу — взаємні періодичні обстріли з різноманітної зброї та низка інших дій, притаманних протиборчим сторонам.

Стосовно Збройних Сил України, то тут ситуація більш-менш зрозуміла. Українські війська відкривають вогонь тільки у відповідь, коли виникає реальна загроза життю та здоров'ю як самих українських військовиків, так і місцевих мирних громадян, які перебувають під їхнім захистом. До того ж вони використовують лише ті засоби ураження, які дозволено положеннями Мінських домовленостей, уникаючи ведення вогню по густозаселених районах.

> *Ворог застосовує мобільні вогневі групи, озброєні мінометами, зенітними установками, станковими гранатометами та реактивними установками «Град-Партизан»*

Інша річ — окупаційно-терористичні формування. Судячи з характеру й інтенсивності обстрілів, які вони здійснюють, їхнє тактичне командування на окремих ділянках прагне за будь-яку ціну втримувати вогневу ініціативу, застосовуючи для цього весь спектр наявного озброєння. Навіть попри «політичні» наслідки таких дій.

І протягом останнього часу, на думку експертів, ці обстріли набули відверто провокаційного характеру. А саме — для того щоб або спровокувати українські війська на вогонь у відповідь і виставити це як невмотивоване ведення вогню з боку ЗС України, або за допомогою тієї ж провокації добитися від українських військ застосування штатних засобів ураження, щоб розвідати й визначити місця розташування вогневих засобів українських військ у їхніх бойових порядках.

Головним мотивом бойовиків є прагнення уразити найважливіші з точки зору командування окупаційних формувань позиції, опорні пункти та об'єкти українських військ. Навіть попри можливість у такому разі потрапити на очі спостережній місії ОБСЄ. Це ж стосується позицій та «опорників» ЗС України, які є «незручними» для противника, бо дають змогу українським військам спостерігати за найближчим тилом «захисників народних бантустанів» чи впливати вогнем на їхнє переміщення на передньому краї. У цьому сенсі варто пригадати історію протистояння в районі промзони Авдіївки, де зайняття українськими військами нових позицій весною 2016 року викликало шалені обстріли з боку бойовиків (вони, до речі, тривають по сьогоднішній день) і навіть неодноразові спроби вибити їх звідти. Варто пригадати й історію з методичними спробами за допомогою танків примусити відступити українські війська з передової позиції в районі вентиляційного стволу шахти «Бутовка».

Примітно, що ці завдання переважно виконують не «підрозділи» так званого ополчення, що перебувають на передньому краї на постійній основі, а спеціально створені саме для завдавання вогневих ударів по позиціях українських військ або здійснення провокаційних обстрілів так звані мобільні вогневі групи зі складу тактичних резервів цих формувань. Переважно вони мобільні (їх оснащено відповідними транспортними засобами — трьома-чотирма вантажівками, одним-двома легковими автомобілями типу пікап), достатньо активно маневрують фронтом, мають на озброєнні зазвичай 82- та 120-міліметрові міномети, зенітні установки типу ЗУ-23–2, СПГ-9/9М, переносні 122-міліметрові реактивні установки «Град-Партизан» і низку інших засобів, зокрема крупнокаліберні кулемети. В окремих випадках їм може бути надано одну-дві, рідше три-чотири одиниці легкої бронетехніки (БМП або БТР). До складу такої групи зазвичай входять 12–15 бійців плюс троє-четверо «командирів» (рідко така група налічує більше як 20 бойовиків). Діють вони головним чином за заявками своїх передових підрозділів, які мають більш-менш достовірну інформацію про ситуацію в їхній тактичній зоні, активно використовують розвідувальні дані (зокрема отримані за допомогою БПЛА) і спеціально навчені групи коректувальників.

Окрім того, як це періодично відбувається на ділянках у районі Авдіївки, шахти «Бутовка», у західній частині Донецька, на північно-західній та західній околицях Горлівки або в районі ДАПу, окупаційне командування застосовує в обстрілах позицій наших військ і заборонену «Мінськом-2» важку бойову техніку. До таких обстрілів противник залучає один-два танки (чи інші ББМ — бойові броньовані машини) або одну-дві установки РСЗВ (переважно 122-міліметрові РСЗВ БМ-21 «Град»), іноді — ствольну артилерійську батарею з трьох-чотирьох гармат (рідше їхня кількість може сягати шести, йдеться передусім про гармати калібру 122-мм типу Д-30, 122-міліметрові САУ типу 2С1 «Гвоздика», рідше — про 152-міліметрові гармати типу Д-20 або «Мста-Б»). Такі засоби бойовики застосовують також винятково на основі розвідувальних даних або цілеспрямовано для вогневого ураження чітко визначеного об'єкта, позиції.

Застосування важкої бойової техніки для періодичних обстрілів позицій українських військ командування окупаційних формувань майже в усіх випадках приховує в різні способи. Наприклад, вогневі позиції, шляхи виходу на них, а також місця стоянки техніки ретельно маскують і приховують (для цього бойовики дуже часто використовують житлові приватні та промислові будівлі, ангари та цехи, балки, лісосмуги, мости та естакади). Вони облаштовують їх безпосередньо коло ділянок і позицій, з яких ця техніка «працює». Щоб «не засвітитися», саме застосування заборонених засобів ураження бойовики намагаються здійснювати в нічний час, коли поблизу немає спостерігачів ОБСЄ.

Наприклад, протягом 2016–2017 років фіксували випадки, коли на Маріупольському напрямку, в районі селища Безіменного, бойовики облаштували позиції ствольної артилерії посеред вітроелектростанції або в районі Старомихайлівки (на межі Донецька), де було зафіксовано кілька танків бойовиків, які вели вогонь безпосередньо з дворів приватних господарств. Своєю чергою поблизу Ясинуватської автомобільної розв'язки вони примудрилися загнати одну зі своїх БМП-1 під напівзруйновану естакаду й звідти періодично лупити по наших передових позиціях у промзоні Авдіївки.

Підсумовуючи, можна сказати, що в справі провокаційних та «турбуючих» обстрілів позицій українських військ у районі АТО проросійські бойовики набули достатньо вагомого досвіду. І цей фактор так чи інакше потрібно враховувати.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Винищувач МіГ-29 під час виконання бойового завдання

Підвіска ракети «повітря-повітря»

50 БОЙОВИХ ЛІТАКІВ ОДНОЧАСНО В НЕБІ

В АКВАТОРІЇ ЧОРНОГО МОРЯ ПРОВЕДЕНО НАВЧАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ АВІАЦІЇ ІЗ БОЙОВИМИ ПУСКАМИ РАКЕТ КЛАСУ «ПОВІТРЯ-ПОВІТРЯ» ТА ЗАСТОСУВАННЯМ ЗАСОБІВ УРАЖЕННЯ ПО НАЗЕМНИХ ЦІЛЯХ

У кабінах — курсанти і молоді пілоти, вчорашні й позавчорашні випускники авіаційного вишу. Це — Україна, і це реально! Досвідчені льотчики по-доброму заздрять молоді, бо згадують себе в їхньому віці.

У 1990-х та на початку 2000-х військові льотчики піднімалися в небо нечасто і не всі, а бойове чергування доручали лише досвідченим пілотам рівня майорів та підполковників

Нині все по-іншому. Бойові літаки пілотують навіть курсанти-старшокурсники. І на таких заходах, як, приміром, льотно-методичний збір на Миколаївщині, вони застосовують бойові ракети класу «повітря-повітря» та засоби ураження по наземних цілях.

Перша декада жовтня. Аеродром Кульбакіне. Тут зібрались чи не всі екіпажі авіаційних бригад Повітряних Сил. На летовищі вирує робота. Туди-сюди їздять паливозаправники. Навколо бойових літаків постійно бігають фахівці ІАС, готуючи машини до польотів. «Газовка» реактивних двигунів змішується з гулом турбогвинтових моторів військово-транспортної авіації. Для авіаторів це наймиліші звуки.

«До бойових стрільб по повітряних цілях ми залучили майже всіх молодих льотчиків, які несуть бойове чергування в системі протиповітряної оборони держави, а також випускників ХНУПСу, що складали льотні іспити на Су-27 та МіГ-29»

Модернізований винищувач Су-27 готують до бомбометання вночі

Завдання непрості. Вдень та вночі, у простих і складних метеорологічних умовах льотчики працюють по повітряних та наземних цілях. Із базового аеродрому поодинці, парами, у складі груп тактичного призначення вилітають на бойові завдання винищувачі Су-27, МіГ-29, штурмовики Су-25, транспортники Іл-76МД та Ан-26. Стріляють усі. Наземні цілі екіпажі вражають на одному із загальновійськових полігонів, повітряні — в акваторії Чорного моря.

У районах проведення навчання небо перекрито. Попереджено всі міжнародні інстанції.

— До бойових стрільб по повітряних цілях ми залучили майже всіх молодих льотчиків, які несуть бойове чергування в системі протиповітряної оборони держави, а також випускників ХНУПСу, що складали льотні іспити на Су-27 та МіГ-29, — розповідає заступник керівника льотно-методичних зборів генерал-майор Ігор Черепенько. — Крім того, бойові стрільби по повітряних цілях виконували екіпажі штурмової та бомбардувальної авіації.

Військово-транспортна авіація працювала по землі штатними автоматичними гарматами.

— Під час льотно-методичного збору півсотні пілотів уперше виконали бойові стрільби по повітряних мішенях удень та вночі, — зазначає генерал-майор Ігор Черепенько.

Ще ніколи планова таблиця польотів не була такою насиченою. Планування польотів із бойовим застосуванням десятків літальних апаратів — величезна штурманська робота: розрахунки пального, маршрутів, рубежі проходження в зону пусків, взаємодія з наземними пунктами управління тощо.

У шаленому ритмі працювала й група керування польотами на кількох пунктах управління, адже, окрім бойових пусків, моделювався реальний повітряний бій із одночасним залученням 50 літаків. Треба витримати бойовий порядок, організувати взаємодію з екіпажами в повітрі, вчасно завдати удару, вийти з атаки.

Наші льотчики дали зрозуміти: це вже не 2014-й!

З 2015 року, протягом протистояння на Сході України, дії військової авіації обмежені Мінськими угода, але це саме той час, коли екіпажі Повітряних Сил суттєво зміцнили «свої крила», літають на гранично низьких висотах, вражають цілі з першого заходу. А головне — в нас потужний потенціал підготовленої молоді.

Юрій ІГНАТ

Фото Дмитра МУРАВСЬКОГО

З початку року матеріальну допомогу від області отримали майже 3,5 тис. бійців АТО

ЯКІ ДОДАТКОВІ ВИПЛАТИ ТА ПІЛЬГИ ГАРАНТУЮТЬ УЧАСНИКАМ АТО НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ?

У ЦЬОМУ РЕГІОНІ ДЛЯ БІЙЦІВ ТА ЇХНІХ РОДИН ПЕРЕДБАЧЕНО НАЙБІЛЬШУ КІЛЬКІСТЬ ВИДІВ АДРЕСНОЇ МАТЕРІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ

Хоча єдиної цільової соціальної програми області, спрямованої виключно на ветеранів АТО, тут немає, саме цей регіон вважається одним із найуважніших до ветеранів. Частково інтереси учасників АТО прописані в Комплексній програмі соціального захисту населення області на 2015–2019 рр., якою гарантуються виплати за рахунок місцевих бюджетів щорічної разової допомоги, а також забезпечення санаторно-курортного лікування та оздоровлення інвалідів та ветеранів війни. Утім окремі райони, а також деякі міста Дніпропетровської області (Дніпро, Кам'янське та Павлоград) мають власні цільові програми, спрямовані виключно на учасників АТО. Зазвичай такі програми носять назву «Родина героя» і заходи в них схожі за змістом.

Так, у Дніпрі з цього року почали виплату матеріальної допомоги сім'ям бійців, які вважаються зниклими безвісти або перебувають у полоні. Сума — до 100 тис. грн. Таку ж допомогу отримують і сім'ї загиблих військовослужбовців.

Оплата витрат, пов'язаних із похованням осіб, які брали безпосередню участь в АТО та загинули під час бойових дій, тут встановлена до 30 тис. грн. Надається щомісячна матеріальна допомога сім'ям загиблих учасників АТО в розмірі двох прожиткових мінімумів (для осіб, які втратили працездатність).

За цією ж програмою учасники АТО мають 100% пільгу на оплату житлово-комунального господарства, але тільки в межах соціальної норми. Якщо учасник бойових дій, то 75% комунальних послуг оплачуються з державного бюджету, решта 25% — з міського. Серед цьогорічних нововведень — 50-відсоткова компенсація з бюджету міста за спожиту електроенергію та решту комунальних послуг родинам загиблих учасників АТО.

Передбачені й виплати на оздоровлення та реабілітацію, лікування та придбання ліків, грошові кошти на лікування та надання допомоги звільненим у запас учасникам АТО, а також на придбання продовольчих наборів з нагоди свят, проведення безкоштовного медичного огляду при прийомі на роботу.

Як повідомили в департаменті соцзахисту Дніпропетровської ОДА, кошти на оздоровлення та реабілітацію виділено з обласного бюджету. Так, з початку року отримали матеріальну допомогу майже 3,5 тис. бійців.

Дітям, батьки яких загинули в АТО, до досягнення 18-річного віку за рахунок коштів місцевого бюджету щороку надають грошову допомогу до дня народження, влітку організовують безкоштовний відпочинок, до свят дарують солодощі. Як і в багатьох областях країни, дітей раннього та дошкільного віку, а також учнів 5–11 класів загальноосвітніх навчальних закладів забезпечують безкоштовним харчуванням. Так само, як і в багатьох областях України, тут батьків-атовців повністю звільняють від сплати за навчання у школах естетичного виховання.

Якщо є потреба в поточному ремонті оселі, також можна розраховувати на грошову допомогу. Її розмір визначається індивідуально, проте на таку виплату ви можете розраховувати один раз.

— Цього року 48 сімей бійців АТО стали власниками квартир. Ще 10 обирають собі житло. Кошти на придбання оселі виділила держава. Загалом Дніпропетровщина отримала понад 40 мільйонів гривень, — пояснила радник голови облдержадміністрації Ольга Горб. — Житло отримують ті, хто втратив на війні близьку людину й інваліди АТО I або II групи. Сім'ї самі обирають квартиру, яку хочуть придбати, а держава оплачує.

Також на Дніпропетровщині повністю автоматизований процес виділення ділянок землі. У Дніпропетровській ОДА створено «єдине вікно» для організації взаємодії учасників АТО з обласним земельним кадастром. Тепер особа, що має право на першочергове отримання земельної ділянки, звертається до спеціально створеного «єдиного вікна» лише один раз, після чого супровід оформлення ділянки та витрати бере на себе обласна рада. Результатом є отримання заявником свідоцтва про право власності на земельну ділянку. До речі, при цьому оформлення проектної документації для учасників АТО тут також безкоштовне.

Як відомо, наприкінці 2016 року до Бюджетного кодексу України було внесено зміни, якими виплату компенсацій за пільгові перевезення покладено на місцеві бюджети. Дніпропетровська ОДА вирішила дане питання шляхом укладення меморандуму з перевізниками. Для членів сімей загиблих тут діє картка «Родина героя», яка дає право на безкоштовний проїзд у міжміських та приміських маршрутках Дніпропетровської області.

У Дніпрі з цього року почали виплату матеріальної допомоги сім'ям бійців, які вважаються зниклими безвісти або перебувають у полоні. Сума — до 100 тис. грн. Таку ж допомогу отримують і сім'ї загиблих військовослужбовців

У Дніпропетровському обласному госпіталі ветеранів війни функціонує центр реабілітації, де ветерани АТО проходять медикаментозне лікування, а також фізичну та психологічну реабілітацію. З початку року там уже пролікувалося близько 500 ветеранів АТО. Протягом 18 діб можуть пройти безкоштовне лікування за цими ж напрямами і родини загиблих захисників.

Ефективно співпрацює ОДА з ветеранськими організаціями. Громадська організація «Всеукраїнська спілка воїнів АТО» на базі державного університету та приватного навчального центру організували курси IT для звільнених у запас військовослужбовців. За рік курс навчання пройшли більше 300 осіб. Також тут безкоштовно можна вивчити англійську.

Тетяна МОРОЗ

У КИЇВСЬКОМУ ЦЕНТРІ МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЗНАЮТЬ, ЯК ДОПОМОГТИ ВОЇНАМ ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СИНДРОМОМ

«Я дуже радий вас чути. Дякую вам…» — лунає голос із телефонної слухавки. Лікарка не вірить почутому: «Андрію, це правда ви?» Ще рік тому вони спілкувалися тільки листуванням, адже вона довго чекала, поки він вимовить її ім'я. Зазнавши складної контузії під Савур-Могилою, хлопець майже втратив дар мовлення, тож коли за рік він їй зателефонував і подякував, вона була розчулена й тішилася, що чоловік повертається до нормального життя.

2014-го госпіталі були заповнені. Хлопців, які не справлялися з психологічними проблемами, направляли в центр на базі клініки Державної установи «Інститут медицини праці НАМН».

— Військовослужбовці в нас проходять курс лікування не в психіатричному відділенні, а у звичайному терапевтичному стаціонарі. Лікування посттравматичного стресового розладу (ПТСР) стало основним видом діяльності, — розповідає координаторка центру Ксенія Возніцина.

На базі клініки функціонує фізіотерапевтичне відділення. Найбільше тут пишаються сучасним унікальним обладнанням за методикою TOMATIS. Він корисний для корекції тривожних, депресивних станів, розладів сну, підвищення пластичності роботи головного мозку тощо.

— Під час дії сеансу застосовується метод нейро-сенсорної стимуляції, який поліпшує пластику мозку, досить вдало долає депресивні стани. Сеанс має такий вигляд: пацієнт у навушниках слухає музику протягом двох годин. Під час подразнення слухового каналу через слуховий аналізатор стимулюється кора головного мозку. Імпульси надходять у вигляді звуків та музики. Потрібно 10 сеансів поспіль щодня, а через два-три місяці — повторний курс. Лікування за цією методикою у комплексі з іншою терапією дає добрі результати, — запевняє Ксенія Борисівна. — Хочеться популяризувати культуру звернення до психолога, адже нині настав той час, коли ПТСР починає хронізуватися, а, як відомо, такі хвороби лікувати важче. Я завжди кажу своїм пацієнтам: болить шлунок — до гастроентеролога, серце — звертайтеся до кардіолога. Так само й з душею: лікувати душу не соромно.

Для того щоб потрапити в центр на безкоштовний реабілітаційний курс, треба мати посвідчення учасника бойових дій та військовий квиток, а також направлення, яке діючим військовослужбовцям надає керівництво або медичний відділ військового підрозділу, а демобілізованим — від лікаря за місцем проживання або реєстрації (дільничний терапевт, невропатолог та інші).

Центр розташований у м. Києві за адресою: вул. Саксаганського, 75. Телефони для довідок: (044) 289–65-30, (050) 325–82-66 (Ксенія Борисівна).

Тетяна МОРОЗ

ЧОМУ ВЕТЕРАНАМ АТО ПОТРІБНЕ СВОЄ МІНІСТЕРСТВО

ЯК ВВАЖАЮТЬ ФАХІВЦІ З ПИТАНЬ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ, В ЦІЄЇ КАТЕГОРІЇ ПІЛЬГОВИКІВ МАЄ БУТИ ОДИН РОЗПОДІЛЬНИК КОШТІВ, ЄДИНЕ «ВІКНО» НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Учасників антитерористичної операції постійно більшає, бо війна на Сході України триває. Передбачається й подальше зростання масштабів діяльності з реабілітації учасників АТО. Пошлюся на розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 року «Про схвалення Концепції Державної цільової програми з фізичної, медичної, психологічної та професійної реадаптації учасників антитерористичної операції на період до 2022 року». Ним передбачається, зокрема, що протягом дії цієї програми 350 тисяч учасників АТО пройдуть обов'язкову психологічну реабілітацію, 98% — медичну і фізичну, 100% — охоплять заходами реадаптації

Виконання державної програми потребуватиме нових підходів до її реалізації. У цьому плані нам може знадобитися досвід тих країн, в яких уже діють національні ветеранські міністерства. Зокрема вони добре себе зарекомендували у США, Канаді, Австрії, Хорватії, бо саме ці відомства безпосередньо опікуються розв'язанням усіх нагальних проблем ветеранів війни. Взяти на озброєння їхній досвід може спонукати й те, що в Україні в подальшому зростатимуть обсяги роботи з адаптації учасників АТО. Виходячи з цього, у суспільстві знову на повний голос заговорили про потребу створення єдиного державного органу, який має координувати всю роботу із соціального захисту ветеранів війни, учасників антитерористичної операції.

Уперше про потребу в створенні ветеранського міністерства заговорили на другий рік з початку війни на Сході України. Зокрема за круглим столом, який тоді провели з ініціативи групи народних депутатів України та Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. Його учасники висловилися за створення такого державного органу, який мав би займатися соціальним захистом ветеранів війни, військової служби, їхніх сімей та інших пільгових категорій наших громадян у інший спосіб. Тобто має бути один керівник, один розподільник коштів, один господар всієї системи з надання соціальних, медичних, реабілітаційних послуг. Саме ці та інші повноваження могло б узяти на себе нове відомство на кшталт американського міністерства у справах ветеранів.

З часу проведення круглого столу минуло понад два роки. Нині «стара» ініціатива щодо створення ветеранського міністерства набуває нового звучання і актуальності. Поточного року відбулося кілька заходів на порушену тему. Так, у травні 2017-го круглий стіл організував і провів Комітет Верховної Ради України у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників АТО та людей з інвалідністю. На ньому керівник Олександр Третьяков навів таку статистику: станом на 1 січня 2017 року до Єдиного реєстру тих, хто потребує соціальної реабілітації, було занесено понад один мільйон учасників бойових дій, війни, інвалідів. На цей час ними опікуються майже 20 міністерств і відомств, тому спостерігається певна хаотичність, розпорошуються сили і активи.

Розглянемо, наприклад, порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції. Їх головним розпорядником визначено Мінсоцполітики, а розподільником нижчого рівня — Державну службу у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції як відповідального виконавця бюджетної програми. Потім кошти спрямовують регіональним органам з питань соціального захисту населення. Така ж ситуація і в організації соціальної та професійної адаптації учасників АТО. Так, соціальну адаптацію здійснюють центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, а професійну — покладено на міські й районні центри зайнятості.

Станом на 1 січня 2017 року до Єдиного реєстру тих, хто потребує соціальної реабілітації, було занесено понад один мільйон учасників бойових дій, війни, а також інвалідів

Сьогодні учасниками бойових дій, війни та інвалідами в Україні опікуються 20 міністерств та відомств. Тому у цій сфері спостерігається певна хаотичність, розпорошуються сили і кошти

Ці та інші приклади наводилися й на нещодавніх слуханнях у парламентському Комітеті з питань ветеранів війни, учасників АТО. На ньому знову наголошували на важливості запровадження в соціальну політику стандартів НАТО шляхом створення ветеранського міністерства. Прикладом для нас може слугувати аналогічне американське відомство. Звісно, що не потрібно сліпо копіювати його діяльність, а зважати на вітчизняні особливості й можливості держави щодо посилення соціального захисту ветеранів війни, учасників АТО.

А тепер кілька слів про те, що являє собою, приміром, діяльність Міністерства у справах ветеранів США. Коли перша група українських фахівців з питань національної безпеки навчалася у школі управління імені Джона Кеннеді Гарвардського університету, нам прочитали лекцію про напрямки його роботи. На всіх етапах — від постановки ветерана на облік (а ним вважається той вояк, який відслужив понад 180 днів) аж до поховання вся робота покладена на цей державний орган. Про його високий статус свідчить те, що керівника міністерства призначає президент, і він входить до складу уряду. За рівнем фінансування ветеранське відомство посідає п'ятий рядок серед усіх міністерств. 95% коштів його щорічного бюджету спрямовують безпосередньо на потреби ветеранів та їхніх сімей. Понад 280 тисяч працівників відомства опікуються 60 мільйонами таких осіб. В управлінні міністерства понад 5,5 тисячі будівль, 158 госпіталів, 840 поліклінік і амбулаторій, 206 центрів для реабілітації, 187 меморіальних комплексів і військових кладовищ. У його складі діють три національні адміністрації, які займаються наданням пільг, охороною здоров'я, забезпеченням житлом, працевлаштуванням, страхуванням колишніх військовослужбовців. Тобто в американських ветеранів один розподільник коштів, одне «вікно» для надання соціальних послуг. Отже, цей досвід може бути використаний і при створенні українського Міністерства у справах ветеранів війни та учасників АТО.

Володимир ЧІКАЛІН

У СТОЛИЦІ ВІДКРИЛИ НОВИЙ ЦЕНТР РЕАБІЛІТАЦІЇ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ТА УЧАСНИКІВ АТО

Цей фізкультурно-оздоровчий комплекс до сфери управління Міністерства оборони України для ветеранів та учасників АТО передав Національний банк України.

На лікування у нове відділення Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь» направлятимуться пацієнти, які мають право на обслуговування в лікувальних закладах оборонного відомства. Показами для направлення є пошкодження та захворювання периферичної нервової системи, травми і захворювання опорно-рухового апарату, посттравматичні стресові розлади тощо.

Відділення оснащене сучасним обладнанням для відновлення сил ветеранів, тут працюватимуть плавальні басейни, тренажерний зал, кабінети масажу, сучасний фізіотерапевтичний кабінет тощо.

Для проходження реабілітації та оздоровлення необхідно звернутися по направлення до лікаря загальної практики і сімейної медицини клініки амбулаторної допомоги (поліклініки) центру. Пацієнтів стаціонару доставлятимуть до відділення відновлювального лікування автотранспортом центру.

Фізкультурно-оздоровчий комплекс знаходиться у столиці по вулиці Т. Драйзера, 2Г. Для направлення на реабілітаційні та оздоровчі процедури звертайтеся до клініки фізіотерапії за телефонами: (044) 529–28–79, 521–84–35.

Майже два роки у військовому мобільному госпіталі працює пересувний стоматологічний кабінет

Медична сестра старший солдат Тетяна Бергіна вимірює тиск пацієнта

МЕДИЧНИЙ «МІСТ» МІЖ ВІЙСЬКОМ І ГРОМАДОЮ

З ПОЧАТКУ ЛЮТОГО 2015 РОКУ В ПОКРОВСЬКУ БАЗУЄТЬСЯ МОБІЛЬНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ГОСПІТАЛЬ

Місто Покровськ часто називають західними воротами Донбасу. Буремні події перших місяців проведення антитерористичної операції лише краєм зачепили його: у травні 2014 року підрозділи Нацгвардії, увійшовши в місто, припинили сепаратистсько-терористичний безлад. Відтоді цей районний центр Донеччини прогресивно розвивається, будучи одним із провідних осередків вугільної промисловості та механічного виробництва регіону. 262 мешканці Покровська згодом брали участь у боях із російсько-терористичними загарбниками у складі сил АТО. Місто також стало й одним із острівців прихистку для біженців із тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей. За даними місцевої влади, у Покровську та районі зараз постійно проживають близько п'яти тисяч вимушених переселенців

Окрім того, нещодавно це місто посіло друге місце в конкурсі з переведення покажчиків міської інфраструктури на державну мову, оголошеному керівником Донецької ВЦА Павлом Жебрівським. Результати першого етапу оприлюднили 29 вересня на засіданні обласної колегії. Головний приз — 30 млн грн на соціальний розвиток — отримала громада Дружківки, яка перша розмістила всі інформаційні таблички та покажчики українською. Другим став Покровськ, місцевий бюджет якого поповнився на 20 млн грн. До слова, конкурс триватиме: усі населені пункти, які українізують вивіски, отримають з обласного бюджету по 10 млн грн.

Не так давно Покровськ у контексті декомунізації отримав і нову символіку — герб та прапор. Замість червоного серпасто-молоткастого логотипа Красноармійська після зміни назви офіційним символом міста стало зображення ластівки над залізничним вокзалом, що летить до Покрову пресвятої Богородиці. Аби визначити, яку символіку хотіли би бачити мешканці Покровська, шляхом анкетування опитано близько п'яти тисяч містян. За ластівку в небі проголосували 2614 осіб.

Місто живе повноцінним життям: працюють магазини, представництва великих торговельних мереж, функціонують школи та дитсадки. А нещодавно навіть почали усувати дорожні проблеми — латати дірки в асфальті на вулицях міста, що є певним символом мирного життя у прифронтовій зоні.

Та хоча війну і відсунуто від міста на 50 кілометрів на схід, однак її відгомін регулярно долинає і сюди у вигляді карет «швидкої», які бійці ще називають «крила янголів». Вони доставляють поранених з передової у 66-й мобільний військовий госпіталь. Військово-лікувальна установа досить швидко стала одним із містків, які з'єднують українське військо з місцевою громадою.

Зі слів заступника міського голови Покровська Юрія Третяка, рівень технічного забезпечення і підготовки фахівців військового госпіталю є дуже високим. Та головними є людяність і постійна готовність лікарів надати допомогу.

За час після розгортання шпиталю лише у стаціонарі проліковано понад 6000 цивільних хворих. Військові лікарі госпіталю тричі на тиждень ведуть прийом і консультацію цивільних пацієнтів. У такі дні у черзі до них вишиковуються по 25–30 хворих

— Хай не ображаються цивільні лікарі нашої лікарні, але військові обслуговують пацієнтів набагато краще й оперативніше. До того ж шпиталь ніколи не відмовляється лікувати цивільне населення, — говорить чиновник. — Навіть тих, хто живе в районі. Найбільше звернень до хірургії, нейрохірургії та травматології. Траплялося, що місцеві мешканці через мене зверталися до військових із проханням про невідкладну допомогу. Одному з містян потрібен був лікар-нейрохірург високої кваліфікації. У госпіталі такий фахівець є, і нам пішли на зустріч. У результаті — врятоване людське життя і щира вдячність простих людей.

Медична статистика, яка ведеться в госпіталі, свідчить, що за час після розгортання установою лише у стаціонарі проліковано понад 6000 цивільних хворих, не враховуючи амбулаторних консультацій. Військові лікарі госпіталю тричі на тиждень ведуть прийом і консультацію цивільних пацієнтів. У такі дні у черзі до них вишиковуються по 25–30 хворих.

— Місцеві мешканці здебільшого звертаються зі скаргами на захворювання нервової, серцево-судинної систем та з різними хірургічними патологіями. Ми їх консультуємо і направляємо для подальшого лікування у цивільні лікарні, — розповідає начальник 66-го мобільного госпіталю, лікар-хірург полковник медслужби Володимир Книгиницький. — Наші нейрохірург та судинний хірург взагалі, як кажуть, суперфахівці. Працюють у зоні, що простягається від Краматорська до Покровська, встигають їздити по районних лікарнях на консультації в особливо важких випадках та ще й допомагають цивільним колегам робити операції. А влітку наші хірурги навіть разом із цивільними колегами приймали важкі пологи, робили кесарів розтин. У результаті складної операції на світ з'явився здоровий малюк.

Зараз у госпіталі стаціонарно лікують близько 50 хворих, хоча заклад може прийняти вдвічі більше пацієнтів. Корпуси колишньої лікарні, що обслуговувала місцевих залізничників, стали епіцентром лікарської боротьби за життя поранених у лютому 2015 року.

Капітан медичної служби Володимир Білий, мобілізований лікар-хірург із Львівщини, був одним із тих, хто приймав перших поранених під час боїв під Дебальцевим.

— Фактично госпіталь було розгорнуто в Покровську десь 8 лютого 2015 року, а 10 лютого розпочались активні бої навколо Дебальцевого, — згадує офіцер. — Ворота практично не зачинялись, адже машини евакуації прибували часто. Ми оглядали бійців у приймально-сортувальному відділенні й розподіляли або на перев'язку та евакуацію у стаціонарні госпіталі, або негайно на стіл хірурга. Пам'ятаю, багато хлопців у кіптяві, крові, щойно з бою, але просять: «Док, перебинтуй і відправ мене назад, до хлопців!» У нас є спеціальний евакуаційний автобус ЛАЗ, перероблений для розміщення близько 30 нош. Так от, ми відправляли транспортабельних поранених із приймального відділення просто в нього, щоби звільнити місця для нових хворих. А коли автобус заповнювався, то відправлявся у рейс до шпиталю Дніпра.

Зараз ситуація дещо спокійніша. Начальник госпіталю каже, що поранених стало в рази менше, та й поранення легші. Не лише через зменшення обстрілів, але і через те, що бійці стали більш досвідчені. Вони навчені в бою убезпечувати себе від поранень.

— Усе може змінитися за мить, — каже полковник Володимир Книгиницький. — Адже російські найманці непередбачувані, як діжка з порохом. Тому і ми, і три наших лікарські бригади на передовій постійно перебуваємо в режимі напруженого очікування і готовності до воєнного загострення. Паралельно також готуємося до зимового періоду.

Є одна проблема, у розв'язанні якої допомоги потребують уже самі військові медики. Річ у тім, що підрозділ забезпечення госпіталю вже третій рік змушений проживати в наметовому містечку на госпітальній території. Командування госпіталю зверталося до місцевої влади. Втім поки що проблема залишається.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ВОНИ РЯТУЮТЬ БІЙЦІВ НАВІТЬ ІЗ ПРОСТРЕЛЕНИМИ СЕРЦЯМИ

ФАХІВЦІ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ ПРОЛІКУВАЛИ ТА ПРОКОНСУЛЬТУВАЛИ У СВОЇХ КЛІНІКАХ 8718 УЧАСНИКІВ АТО

Дуже часто ушкодження серця людини призводить до її загибелі. Але трапляються випадки, коли медики рятують життя пораненим у серце. Це довели на практиці фахівці Національної академії медичних наук України, яку очолює доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки, академік Віталій Цимбалюк. На рахунку його підлеглих нині вже четверо врятованих учасників бойових дій, серця яких були пробиті ворожими кулями чи осколками. Про перший такий унікальний випадок і розповів Віталій Іванович

Того дня один з учасників АТО отримав важке поранення у бою. Осколок пройшов поруч із пластиною бронежилета, пробив легеню і серцевий м'яз. На місці поранення медики поставили дренаж і евакуювали бійця до харківського військового госпіталю. Там зробили комп'ютерну томографію і виявили осколок у серці. Бійця доправили на вертольоті до Інституту загальної та невідкладної хірургії імені В.Т. Зайцева НАМН України, де його прооперували. Коли Віталій Іванович через три дні знову побачив військовослужбовця, той повідомив, що почувається цілком здоровим. Окрім цього бійця, ще трьох учасників АТО з простріленими серцями врятували медики Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова НАМН України.

Медики академії надають пораненим бійцям не лише фахову, а й гуманітарну допомогу. Ще 2014 року вони зібрали понад один мільйон гривень. На ці кошти було придбано шоломи, бронежилети тощо. А нещодавно президент НАМНУ передав для потреб військових медиків реанімаційний автомобіль

Віталій Іванович — автор майже 130 авторських свідоцтв та винаходів, 61 книжки, організатор і керівник нового напрямку в нейрохірургії, зокрема щодо впровадження електростимуляційної системи лікування больового синдрому. І цілком природно, що під час Революції Гідності на столичному Майдані він особисто почав надавати медичну допомогу її пораненим учасникам, організував лікування постраждалих в інститутах медичної академії. А коли розпочалася війна на Сході України, активно включився в роботу Військово-цивільного координаційного штабу медичної допомоги, створеного при Міністерстві оборони України. Вже у травні 2015 року Віталій Цимбалюк очолив виїзди мобільних академічних груп у військові госпіталі, лікарні для надання кваліфікованих консультацій і проведення операцій пораненим українським бійцям. Відтоді він активно співпрацює з відповідальним секретарем цього координаційного штабу, начальником Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» генерал-майором медичної служби Анатолієм Казмірчуком, а також з провідними медичними спеціалістами військового відомства. Наприклад, коли хтось із них летить на борту з важкопораненими бійцями, Віталій Іванович уже перебуває на зв'язку з ними і дає пораду, кого і до якого інституту направити на подальше лікування. Тобто після надання першої медичної допомоги на передовій, у мобільному госпіталі чи лікарні своє вагоме слово потім мають сказати спеціалізовані фахівці академічних інститутів.

Президент НАМН України Віталій Цимбалюк консультує пораненого учасника АТО

З початком війни медики академії відклали у бік теми мирних досліджень і зосередили знання і досвід на лікуванні бойових травм. Станом на вересень 2017 року в академічних клініках пройшли лікування 2697 учасників АТО. А в цілому станом на 15 вересня 2017 року фахівці академії пролікували та проконсультували 8718 поранених захисників України.

В Інституті травматології та ортопедії НАМН України медичну допомогу найвищого рівня отримали майже 600 поранених бійців, у Інституті очних хвороб та тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України — 169 воїнів, у Національному інституті хірургії і трансплантології ім. О.О. Шалімова НАМН України — 165. Багато поранених пролікували на базі інших академічних інститутів. На цей час у складі академії — 36 науково-дослідних інститутів у різних регіонах держави. Переважна більшість із них працюють у столиці, дев'ять — у Харкові, ці установи є й у Львові, Одесі, Дніпрі. Всі вони мають репутацію найкращих науково-дослідних центрів, співробітники яких вміють лікувати пацієнтів практично від усіх хвороб. Про це вже свідчать назви і наявність таких установ. Академія має по два інститути травматології, хірургії, в її складі є заклади офтальмології, урології, дерматології тощо. За деякими показниками вітчизняні медики досягають найкращих результатів у світовій практиці.

Кожен з інститутів на цей час уже має певні напрацювання у психологічній реабілітації поранених захисників України. За словами Віталія Цимбалюка, на перший план у тих, хто воював на Сході України і в бою втратив руку чи ногу, виходить проблема адаптування до цивільного життя. Тому в інститутах створено мережу закладів з проведення психологічної адаптації учасників АТО. До протидії бойовим стресам залучили навіть ті установи, тематика діяльності яких на перший погляд є суто мирною. Так, в Інституті медицини праці НАМН України створили відділення психологічної реабілітації, де вже проліковано понад 660 учасників бойових дій, ще 690 отримали консультації. У Національному науковому центрі радіаційної медицини НАМН України, де до того обстежували здебільшого ліквідаторів аварії на ЧАЕС, у відділі психоневрології Інституту клінічної радіології тепер допомагають бійцям АТО та внутрішньо переміщеним особам, використовуючи біопсихосоціальний підхід у лікуванні посттравматичних та інших психічних розладів.

Медики академії надають пораненим бійцям не лише фахову, а й гуманітарну допомогу. Як повідомив її президент Віталій Цимбалюк, вони ще 2014 року зібрали понад один мільйон гривень. На ці кошти було придбано шоломи, бронежилети, інші види спорядження, автомобілі для бійців на передовій. Часто відвідуючи гарячі точки Донбасу, Віталій Іванович завжди цікавиться тим, яка допомога потрібна військовим медикам від академічних колег. Якось вони висловили побажання отримати для мобільного госпіталю реанімаційний автомобіль. Нещодавно президент академії передав таку машину особовому складу одного з мобільних військових госпіталів. Його придбали за добровільні пожертвування членів Академії медичних наук та премії, отримані працівниками від Кабінету Міністрів України.

Про особистий внесок Віталія Цимбалюка у розвиток вітчизняної медицини свідчить те, що він є повним кавалером ордена «За заслуги», має відзнаку «За заслуги» і медаль МО України «За сприяння Збройним Силам України» та інші нагороди. Про участь у наданні медичної допомоги пораненим бійцям нагадує Віталію Івановичу почесна відзнака «Волонтер Донбасу». Його називає своїм хрещеним батьком один із перших бійців-добровольців батальйону «Донбас» старший солдат Олексій Марцинюк. Віталій Іванович не лише зцілив його від важкої травми, а й власним коштом придбав бійцю все сучасне спорядження — від шолома до тепловізора.

Бути в авангарді сучасної медицини — кредо співробітників академічних інститутів. Так, для Інституту ядерної медицини та променевої діагностики НАМН України придбали поки що єдиний на теренах України суперсучасний магнітно-резонансний томограф. Спеціально для нього розробили унікальну програму. За її допомогою можна перевірити, як той чи інший боєць поводитиметься в бою, наскільки його психіка здатна протистояти морально-психологічним стресам. На думку академіка Віталія Цимбалюка, такі дослідження допоможуть у підборі кандидатів для спецпідрозділів силових структур України.

Володимир ЧІКАЛІН

ФОТОВИСТАВКА «ОБ'ЄКТИВНА ІСТОРІЯ»

ПОЄДНАЛА ДВА ПОКОЛІННЯ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

14 ЖОВТНЯ УКРАЇНА ВІДЗНАЧАТИМЕ 75-РІЧЧЯ ВІД ЧАСУ СТВОРЕННЯ УПА

Хлопці з криївок Волині та бійці з окопів на Донбасі мають неймовірну схожість між собою

До цієї події заплановано чимало заходів державного та місцевого значення. Особливо цікавою й актуальною є фотовиставка «Об'єктивна історія», що віднедавна з'явилася в головній експозиції Національного музею історії України в Другій світовій війні. Вона діятиме два місяці в межах виставкового проекту «Український Схід». Кореспондент «НА» побував на презентації й відкритті цієї історико-патріотичної та водночас ідеологічної ініціативи

У невеликій залі зібрано світлини і деякі артефакти. На стінах експозиції — 14 стендів, у яких тематично скомпоновано разом фотографії доби визвольних змагань українців 1940–1950 років і нинішньої збройної борні за волю й самостійну державність. Це неймовірне поєднання, адже інколи видається, що бачимо одних і тих самих персонажів — настільки схожі хлопці з криївок Волині та бійці з окопів на Донбасі. Сутність обох явищ полягає в тім, що Росія однаково істерично і нещадно викривляє та демонізує УПА й АТО. Тому навіть зараз серед деяких наших співгромадян існують неоднозначні оцінки, особливо щодо українського повстанського руху впродовж Другої світової війни й після неї. Будь-яка мистецька, просвітницька, медійна ініціативи надзвичайно важливі, тому що доносять українцям правду про героїв та звитяжців минулого. Основна сюжетна лінія світлин нового проекту — часовий зв'язок між захисниками рідної землі на відстані в понад 70 років.

Знімки воїнів УПА з Яворівського архіву вдалося зберегти завдяки старанням історика, невтомного дослідника Василя Гуменюка. Ці світлини доповнюють фото, зроблені танкістом 46-го окремого батальйону спецпризначення «Донбас-Україна» ЗСУ Юрієм Величком та прес-офіцером 14-ї бригади Владом Якушевим. Тут є й документи з діловодного архіву повстанців, і поржавілі бідони, в яких ховали від ворогів цінні папери. Герої воєнних фотографів — красиві люди в житті на потворній війні.

Міністерство інформаційної політики України — головний організатор проекту. Радник очільника згаданого відомства Дмитро Ткаченко зауважує, що ця експозиція — ще один привід переосмислити минувшину, провести паралелі між визвольними змаганнями 100, 70 років тому і нинішньою боротьбою з окупантами.

— Цеглина за цеглиною вибудовуємо цей смисловий мур від ворога й водночас міст, із якого ми вестимемо боротьбу за український інтерес у світі, — сказав пан Ткаченко.

Ідейним натхненником виставки стала Інна Єрмакова — керівник мистецького проекту «Життя на «нулі»», старший викладач кафедри журналістики Донецького національного університету ім. Василя Стуса.

— Ми знову, як і упівці, змушені вести військову боротьбу з агресією й практично з тим же ворогом. Треба показувати архівні матеріали, якнайширше доносити колись приховану, викривлену інформацію, — говорить пані Інна. — Приміром, про те, як багато східняків перебувало в лавах українських повстанців. Доказів того знаходять усе більше, бо «земля не мовчить».

«До висновку, що для українців змінюється час, але не змінюється боротьба, думаючій людині, яка відвідала «Об'єктивну історію», дійти доволі легко»

Серед світлин є й фото з повстанського архіву одного з діячів національно-визвольного руху на Волині Андрія Михалевича («Коси»). Своє зібрання він склав у бідон та сховав, доки його не знайшли. Науковців вразив плачевний стан документів, пошкоджених вологою, що, здебільшого позлипавшись, перетворилися на суцільну масу. Завдяки кількарічній реставраційній роботі вдалося відновити понад 200 документів. У експозиції найбільше вражає те, що зафіксовані на плівку бійці різних епох воювали під жовто-синім стягом, мали на емблемах і гербах тризуби, віталися «Слава Україні! Героям слава!» і зверталися до офіцерів неймовірно по-товариськи: «друже командире».

На думку завідувача науково-експозиційного відділу історії рухів Опору Національного музею історії України у Другій світовій війні Олександра Білоуса, виставка розвіює міф про те, що УПА — суто західноукраїнський феномен, який не ширився далі так званої підпольської України. Віднайдені ж документи оповідають також про повстанців киян і луганців, котрі пліч-о-пліч билися за вільну Україну.

— Ці фото, зроблені як у 1940-х, так і в наш час, показують, що і тоді, й зараз люди відчували й відчувають схожі емоції, однаково проживають труднощі буття, — ділиться враженнями пан Білоус. — Тому до висновку, що для українців змінюється час, але не змінюється боротьба, думаючій людині, яка відвідала експозицію «Об'єктивної історії», дійти доволі легко.

— Вдячний долі за те, що звела мене з Василем Гуменюком. Коли якось розглядав світлини, на яких були зображені бійці УПА, одразу зрозумів: майже всі ці обличчя вже бачив десь на передовій АТО, — зізнається Юрій Величко. — Саме тому кольорові пари до пожовклих чорно-білих фото знайшлися дуже швидко.

Про повстанців зазвичай говорять крізь призму спогадів, документів, але кожну оповідку можна трактувати як завгодно. А от світлині часів, коли фотошопу ще й близько не було, в чомусь дорікнути важко.

— Фотографування в УПА суворо заборонялося, і той, хто займався цією справою, перебував між двома вогнями. З одного боку, була загроза потрапляння світлин до ворога, з іншого — своя ж служба безпеки могла запідозрити в шпигунстві, — каже Василь Гуменюк. — Схиляю голову перед фотографами УПА, які робили це попри внутрішні закони і приписи.

На Косівщині 1999-го гуцульська родина знайшла на обійсті збірку з 216 фотонегативів. Василь Гуменюк якраз був учасником події. Негативи потрапили до його рук, і він, фотограф-любитель, їх оживив. Дослідник провів надзвичайно складну роботу з ідентифікації зображених на знімках людей і 2005-го видав книгу зі світлинами й спогадами. Найбільшою несподіванкою для історика стало те, що цей архів зафіксував практично всю Україну. І це не дивно. Приміром, останнім провідником ОУН на Гуцульщині був донеччанин Іван Кулик («Сірий»). Так склалося, що він народився в с. Грабове Шахтарського району Донеччини. Саме неподалік цього села впав збитий терористами 2014-го малайзійський «Боїнг». Колишній офіцер Червоної Армії Кулик викладав військові дисципліни у старшинській школі в Космачі, командував сотнею, планував операції і був нагороджений найвищою відзнакою УПА — Золотим Хрестом Бойової Заслуги І класу.

— Німці вели червоноармійців на розстріл, а упівці їх відбили. І коли вишикували радянських солдатів у Чорному лісі, спитали, чи є серед них українці. Вийшло кілька. Решті сказали іти світ за очі, а з українцями поспілкувалися щодо подальшої участі в лавах УПА, — розказує Василь Гуменюк. — Кулику, який був серед них, присвоїли звання сотника і довірили вишкіл молоді. Маючи потужний інтелект, він у 1950–1951 роках писав програми підготовки вояків, більше схожі на курс політології в університеті, бо там розглядалися питання політики, вивчення іноземних мов, культури, проводилися екскурси з розвінчання більшовизації тощо. Інший діяч УПА, Дмитро Карпенко («Яструб»), командир сотні «Сіроманці», — з Полтавщини. Його першим серед старшин було посмертно нагороджено Золотим Хрестом Бойової Заслуги І класу. Це приклади фактичності повсюдності українського патріотизму.

Дослідника вразила історія чернігівки Галини Кузьменко. Її однокласник, який проживав на Київщині, відреагував на фото, розміщене в газеті, й написав Гуменюку листа, в якому є такі слова: «Я впізнав Галину Кузьменко!».

До того часу пошуковець мав чотири варіанти того, хто вона насправді. Він з'ясував, що пані мешкала в Києві, але на той час уже померла... Майже вся родина жінки згинула в добу Голодомору, а Галя вижила тільки завдяки тому, що її забрав дядько з Донбасу. Вчорашня студентка вступила в загін «Чернігівська січ» і стала кулеметницею. На фото вона в колі побратимів. 1943-го загін пішов рейдом на захід, де влився в УПА. Там дівчина взялася за справу ідеології — працювала в крайовому відділі пропаганди. Проти них НКВС боровся всякими способами. Якось Галя захворіла, і її перевели до шпиталю, де й заарештували. Патріотка відбула в таборах 10 років.

— Нам вдалося ідентифікувати шість фотографів УПА — гуцула, бойка, подолянина, двох киян і донеччанина, з яких четверо загинули в боях, а двох упіймали й розстріляли. Зокрема Дмитро Гринчук-Хмара перебував у Лук'янівському СІЗО в Києві. Майже одразу по смерті Сталіна йому присудили «найвищу міру соціального захисту», як трагі-іронічно українські патріоти називали розстріл, приведений до виконання у квітні 1953-го, — говорить дослідник історії українського повстанського руху.

Геннадій КАРПЮК

«МОЛИМО, ПОКРИЙ НАС ЧЕСНИМ ТВОЇМ ОМОФОРОМ...»

СВЯТО ПОКРОВИ НАГАДУЄ НАМ ПРО МОЛИТОВНЕ ЗАСТУПНИЦТВО БОЖОЇ МАТЕРІ ЗА ВЕСЬ ЛЮДСЬКИЙ РІД

14 жовтня в Україні відзначається одне з найбільш шанованих православних свят — Покрова Пресвятої Богородиці. Цього дня ми із вдячністю і вірою приймаємо небесне й могутнє заступництво за нас перед Богом Пресвятої Діви Марії. А такого заступництва й опіки хоче кожна людина, родина й народ. Від самого початку існування нашої держави ми постійно мали велику кількість ворогів, тому нічого дивного в тому немає, що наш народ шукав такої допомоги й опіки, проти якої не могла й не може встояти жодна людська сила. Тією поміччю є покров Пречистої Діви Марії. Свято Покрови завжди було й залишається для нашого народу днем великого вияву любові та вдячності до Пресвятої Богородиці й днем возвеличення її покрова і заступництва

За переказами, православному святу передувала подія, що сталася в місті Царгороді (згодом — Константинополь) у Влахернському храмі 14 жовтня (1 жовтня за старим стилем) 910 року, де зберігалася велика християнська реліквія — риза Богородиці. Ішла війна, місто оточили сарацини. Його оборонці, зібравшись у храмі, в сердечному благанні звернулися за порятунком до Пресвятої Богородиці. Під час всенощної юродивий Андрій, дуже побожний чоловік, побачив видіння: нібито над людьми, що молилися, з'явилася Богородиця разом із ангелами та святими. Усі вони теж молилися, а потім Богородиця покрила людей своїм омофором (покривало у вигляді широкого шарфа, котрий зазвичай носили жінки, обмотуючи ним шию) і прийняла їх під свій захист. Підбадьорені розповіддю юродивого Андрія про небесне заступництво Богородиці, греки, хоча й з малими силами, рішуче взялися захищати рідне місто і зрештою здобули перемогу. На честь цієї події царгородський патріарх запровадив свято Покрови Пресвятої Богородиці Марії.

Після хрещення Руси-України (988 р.) наші предки прийняли це свято і внесли його до свого церковного календаря. А наші воїни вибирали Пречисту Діву Марію за свою покровительку, щоб вона захищала їх — укривала своїм покровом і оберігала від несподіваної смерті.

Князь Ярослав Мудрий 1036 року розбив печенігів і з вдячності до Господа і Його Пресвятої Матері збудував у Києві собор святої Софії та храм Благовіщення на Золотих Воротах. У 1037 році в церкві Благовіщення він увесь народ віддав під опіку Божої Матері. Так Пресвята Богородиця стала офіційною заступницею, покровителькою і царицею нашого народу.

До Пресвятої Богородиці в тяжкі хвилини зверталися наші князі та їхнє військо. Князь Володимир Мономах говорив, що перемогою над половцями завдячував Богові й Пречистій Діві Марії. Він навіть уклав окрему молитву на її честь. Наші князі та їхнє військо, йдучи в похід проти половців 1103 року, склали обіти Богові й Пречистій Діві Марії і вщент розбили ворога. Галицький король Данило після успішного походу на Чехію поспішив із подякою до ікони Пречистої Діви Марії в Холмі й приніс їй багаті дари.

Про те, що Діва Марія є заступницею й хоронителькою всіх тих, хто звертається до неї в молитвах, що вона покриває їх своїм покровом, нам нагадують численні святині. Це й перший кам'яний храм Богородиці Десятинної, Собор Святої Софії, який, хоч і названий на честь премудрості Божої, але престольне свято цього храму святкувалося саме на День Різдва Богородиці. Це й Києво-Печерська і Почаївська лаври, освячені на честь Успіння Богородиці.

На території України найстарішою церквою, яка збудована на честь свята Покрови, є Покровська церква в селі Сутківці Хмельницької області, зведена 1467 року як фортеця. Деякі Покровські храми, переважно XVIII століття, вціліли до нашого часу. Перлиною української архітектури можуть вважатися Покровський собор Харкова (на знімку), зведений 1689 року у стилі козацького бароко, та київська трибанна церква Покрови на Подолі, побудована у 1766 році видатним Григоровичем-Барським.

Любов нашого народу до Пресвятої Богородиці як своєї покровительки є найкращою запорукою, що вона не залишить нас і заступиться за наш народ

На печатках деяких наших князів були мініатюрні іконки Божої Матері або молитви до неї. У нові часи в Україні знайдено старовинні золоті, бронзові й мідні нашийні іконки, які по-грецьки називають енколпіями. Одна з них містить напис: «Богородице, будь моїм покровом і охороною. Амінь».

Історія нашого народу знає багато чудесних випадків допомоги Божої Матері, передусім під час нападу ворогів на нашу землю. Так, хто не знає чудесну охорону Почаївського монастиря в липні 1675 року перед турецькою облогою?.. На ревну молитву монахів і вірних Пресвята Богородиця з'явилася над монастирською церквою і своїм омофором заслонила монастир. Ту чудесну подію увіковічнила пісня на честь Божої Матері «Ой, зійшла зоря вечеровая, над Почаєвом стала».

Святий Отець Пій Х у 1912 році звернувся до нашого єпископа Микити Будки з такими словами: «Ваш народ не може загинути, бо має дві запоруки: любить Євхаристійного Ісуса і Пречисту Діву Марію. Із цими запоруками він не може пропасти».

Так, ми сильно віримо, що любов нашого народу до Пресвятої Богородиці як своєї покровительки й заступниці є найкращою запорукою того, що вона не залишить наш народ і заступиться за нього перед своїм Сином та випросить у Нього ту превелику ласку, що на наших рідних землях упаде царство тьми та неволі й знову запанує царство її Божого Сина.

«Пресвята Богородице, покрий нас від усіляких бід та спокус Твоїм святим омофором!»

Анастасія ТКАЧУК

ПРЕСВЯТА БОГОРОДИЦЯ — ЗАСТУПНИЦЯ І ПОКРОВИТЕЛЬКА КОЗАЦТВА

14 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

На свято Покрови Пресвятої Богородиці (в народі його ще називають Третя Пречиста) ми вшановуємо славних українських козаків. Як писав французький дипломат Жан-Бенуа Шерер в історичній праці, виданій 1788 року в Парижі, Покрова Пресвятої Богородиці було для козаків великим святом, оскільки їхню церкву присвятили Діві Марії. Бажаючи обрати нових членів старшини, вони збиралися саме в цей день. Ця історична традиція приурочується до перемоги козаків над турками, які зазнали поразки під Азовом у 1641 році. Гарнізон Азова в той час налічував 6000 козаків, а турецько-татарське військо — 227 000 осіб. Штурм Азова розпочався 6 червня 1641 року, але, втративши близько 100 000 вояків, ворог відступив. У вирішальний час довгої героїчної оборони над козацьким гарнізоном з'явилося небесне видіння «Діви чудесної в багряній ризі», яке надихнуло козаків на новий подвиг, і до 1 жовтня 1641 року дійсно сталося диво: місто звільнилося від облоги. Запорожці настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту і отримало другу назву — Козацька Покрова. Звідси виник і особливий, притаманний тільки Україні, вид ікони — Козацька Покрова. На ній Діва Марія простирає свій омофор над духовенством, над козаками й гетьманами, які моляться і з надією звертають до неї свої погляди. Відомий дослідник звичаїв українського народу Олекса Воропай писав, що після зруйнування в 1775 році Катериною ІІ Запорозької Січі козаки, котрі пішли за Дунай, узяли з собою образ Покрови Пресвятої Богородиці.

Покладаючи надію на Богородицю, щоб вона захищала їх, покривала своїм покровом і рятувала від несподіваної смерті, запорожці будували на її честь храми.

З 1999 року свято Покрови в Україні офіційно відзначається ще й як День українського козацтва.

Анастасія ТКАЧУК

Інформація КЕВ м. Харків МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 05.10.2017р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Частина нежитлового приміщення технічного поверху загальною площею 15,6 кв.м та частина покрівлі загальною площею 40,0 кв.м будівлі № 28 нерухомого військового майна за адресою: м. Харків, вул. Динамівська, 4, в/м № 170, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба, 24980799, тел. (057) 704-96-29	ФОП ПРОКОП'ЄВА І.Б.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова з метою продовження договору оренди:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення в будівлі котельні інв. №10, в/м №1	147,9	м.Львів, вул. Кн.Ольги,1-5	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Основні умови конкурсу: У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Телефон для довідок: (032) 255-74-80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі інв. № 1, кім. № 130, площею 13,90 кв. м, військове містечко № 50.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Грушевського, 30/1.

Балансоутримувач: Центральний будинок офіцерів Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год 00 хв 27 жовтня 2017 року, за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі інв. № 1, кім. № 124, № 125а, загальною площею 109,62 кв. м, військове містечко № 50.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Грушевського, 30/1.

Балансоутримувач: Центральний будинок офіцерів Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строк виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год 30 хв 27 жовтня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України від 07.09.2017 № 15339/з Міністерство оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та завдання з функціонального управління якими покладено на Головне управління майна та ресурсів:

209 управління начальника робіт

Юридична та фактична адреса підприємства: 14029, м. Чернігів, вул. Староказарменна дільниця, 2.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 483-19-91.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

1 управління начальника робіт

Юридична адреса підприємства: 04053, м. Київ, вул. Січових стрільців (раніше Артема), 59.

Фактична адреса підприємства: 02093, м. Київ, вул. Бориспільська,12А.

Телефон підприємства: (044) 567-73-20.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 483-19-91.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво житла, казарм, сховищ, складів, капітальний і поточний ремонт казарменно-житлового фонду та комунальних споруд, пов'язані з цим пусконалагоджувальні роботи.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Харківська контора матеріально-технічного забезпечення»

Юридична та фактична адреса підприємства: 61064, м. Харків, Новобаварський район, вул. Цементна, 3.

Телефон підприємства: (057) 370-50-63.

Телефон Концерну «Військторсервіс», до складу якого входить підприємство: (044) 243-39-36.

Основні напрямки діяльності: складське господарство.

Державне підприємство «Конверсенергопром»

Юридична та фактична адреса підприємства: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, корп. 20.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 483-19-91.

Основні напрямки діяльності: соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їхніх сімей, капітальне будівництво.

Державне підприємство «Київський деревообробний завод» Міністерства оборони України

Юридична та фактична адреса підприємства: 08298, Київська обл., смт Коцюбинське, вул. Пономарьова, 17.

Телефон підприємства: (044) 502-26-11.

Основні напрямки діяльності: лісопильне та стругальне виробництво, виробництво дерев'яних будівельних конструкцій, столярних виробів, меблів для офісів та підприємств, військових меблів.

Державне підприємство «Укрспецконверсія»

Юридична та фактична адреса підприємства: 65026, м. Одеса, Приморський р-н, вул. Приморська, 27.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 483-19-91.

Основні напрямки діяльності: соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їхніх сімей, капітальне будівництво.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Мукачівська госпрозрахункова дільниця»

Юридична та фактична адреса підприємства: 89600, Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Берегівська, 1А .

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 483-19-91.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, виробництво виробів з бетону, дерев'яних будівельних конструкцій та столярних виробів.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України: фотокартки 3х4 см — 12 пр.; автобіографія, написана власноручно — 17 пр. (2 оригінали, 15 копій); конкурсна пропозиція — 3 пр. (1 оригінал, 2 копії); згода на обробку персональних даних — 6 пр. (1 оригінал, 5 копій); інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством — 2 пр. (1 оригінал, 1 копія); рекомендації та інші документи на розсуд претендента — 2 пр. (1 оригінал, 1 копія); згода на проведення спеціальної перевірки за формою згідно з додатком 1 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки» — 12 пр. (1 оригінал, 11 копій); заява про проведення перевірки, що передбачена Законом України «Про очищенная влади» за формою згідно з додатком 1 до Порядку проведення перевірки — 2 пр. (1 оригінал, 1 копія); попередження стосовно встановлених Законом України «Про запобігання корупції» обмежень, підписане претендентом на посаду, за формою згідно з додатком 21 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2015 № 784 «Про внесення змін до Порядку розгляду питань, пов'язаних з підготовкою і внесення подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Верховною Радою України, Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується Кабінетом Міністрів України « — 5 пр. (1 оригінал, 4 копії); заява на ім'я державного секретаря Міністерства оборони України щодо призначення на посаду — 6 пр. (1 оригінал, 5 копій); заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2) — 7 пр. (1 оригінал, 6 копій); медична довідка про стан здоров'я щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я з сертифікатами нарколога і психіатра — 3 пр. (1 оригінал, 2 копії); довідка про відсутність судимості — 2 пр. (1 оригінал, 1 копія);довідка про допуск до державної таємниці (у разі його наявності) — 2 пр. (1 оригінал, 1 копія); копія паспорта — 17 пр. (2 з них завірені); копія картки фізичної особи — платника податків — 7 пр. (2 з них завірені); копія військового квитка (для військовозобов'язаних) — 7 пр. (2 з них завірені); копія трудової книжки — 6 пр. (2 з них завірені); копії посвідчень про нагородження державними нагородами, про присвоєння почесних звань — 6 пр. (2 з них завірені); копії документів про повну вищу освіту з оцінками, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації — 7 пр. (2 з них завірені).

Кваліфікаційні вимоги до претендентів: повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст); післядипломна освіта в галузі управління; стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції: відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 31.10.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 222 Державного підприємства Міністерства оборони України «Центральний проектний інститут» за адресою: м. Київ, вул. Народного ополчення, 5А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 12.12.2017, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97.

У Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на офіційному WEB-порталі Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Військова академія (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Викладач кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

2. Викладач кафедри розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

3. Старший викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн.

4. Викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

5. Доцент кафедри іноземних мов факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5472 грн.

6. Викладач ВНЗ кафедри іноземних мов факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (п'ять посад), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 4464 грн.

7. Старший викладач кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн.

8. Викладач ВНЗ кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 4464 грн.

9. Начальник кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560–1720 грн.

10. Викладач кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

11. Професор кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (чотири посади по 0,25 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5824 грн.

12. Доцент кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5472 грн.

13. Старший викладач ВНЗ кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5136 грн.

14. Викладач ВНЗ кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (одна посада 0,5 ставки та дві посади по 0,25 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 4464 грн.

15. Доцент кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5472 грн.

16. Викладач ВНЗ кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (одна посада та одна посада 0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 4464 грн.

17. Викладач кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

ВІТАЄМО!

18 жовтня святкує день народження

Олександр Жакун

полковник, командир окремої механізованої бригади.

Командире, наш наставнику та побратиме! Ось уже три роки, як ви завжди з нами: на передовій, на полігонах, у непростих, однакових для всіх, фронтових умовах. Для нас ви не просто командир, ви — частина нас: наш мозок, наша опора й надійна підтримка! Бойовий полковник з душею справжнього офіцера й людина з великої літери!.. Ми живемо одним життям: життям захисників України, в яких на всіх одна мрія й одна мета — свобода і процвітання України! Й заради здійснення цієї мрії ми під вашим командуванням витримаємо все і здолаємо всіх!

Олександре Миколайовичу, бажаємо вам миру в душі та в державі, незламної віри в нас і в нашу спільну справу, міцного козацького здоров'я, терпіння й натхнення для виконання всіх завдань, які ставите перед собою та перед нами, своїми побратимами та однодумцями, на яких завжди можете покладатися! Військової удачі вам та Божого благословення!

Нехай фронтові будні, надскладні завдання й щоденні турботи не дають вам, командире, забувати про головне — МИ ЄДИНІ й НЕЗЛАМНІ, і ПЕРЕМОГА обов'язково БУДЕ ЗА НАМИ! З днем народження!

Особовий склад окремої механізованої бригади

ВІТАЄМО!

11 жовтня 2017 року відзначив
свій день народження
Голуб Олександр Михайлович
підполковник, заступник командира військової частини з морально-психологічного забезпечення.

13 жовтня 2017 року святкує день народження
Воропай Віталій Олександрович
підполковник, заступник командира військової частини з тилу — начальник тилу.

13 жовтня 2017 року святкує день народження
Яців Людмила Олегівна
капітан, офіцер відділення морально-психологічного забезпечення військової частини.

Керівництво військової частини та весь особовий склад вітає вас із днем народження!
Бажаємо міцного здоров'я, мирного неба, життєвої наснаги, великих звершень, сімейного затишку та успіхів у житті.

18. Доцент кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн.

19. Професор кафедри фундаментальних наук, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 5824 грн.

20. Викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук (три посади по 0,5 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 4464 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади начальника кафедри: особи, які мають досвід учасника бойових дій, науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента), оперативно-тактичний рівень військової освіти за фахом; або особи, які мають науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента), оперативно-тактичний рівень військової освіти за фахом, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; або особи, які мають науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента), оперативно-тактичний рівень військової освіти за фахом та досвід військової служби на посадах інженерного складу за фахом в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади професора: особи, які мають досвід учасника бойових дій, оперативно-тактичний рівень військової освіти (для військовослужбовців); або особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук та стаж науково-педагогічної діяльності п'ять років; або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Кваліфікаційні вимоги до посади доцента: особи, які мають досвід учасника бойових дій, оперативно-тактичний рівень військової освіти (для військовослужбовців); або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи п'ять років; або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців); або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступень вищої освіти «магістр»; або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь; або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який, має не менше п'яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців); або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»; або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про вищу освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копії паспорта та трудової книжки (для працівників); завірена копія службової картки (для військовослужбовців); медична характеристика (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів); письмова згода на збір та обробку персональних даних.

Термін подання документів — до 13.11.2017 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631-475.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м. Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

Інформаційне повідомлення про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучаються до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, що планується до передачі в оренду Кінологічним навчальним центром Державної прикордонної служби України (військовою частиною 2418)

1. Час, дата проведення конкурсу. 11.00, 21.09.2017 року.

2. Оголошення про проведення конкурсу оприлюднене в Центральному друкованому органі Міністерства оборони України «Народна армія» №35 (5515) від 31.08.2017 р.

3. Інформація про результати конкурсу суб'єктів оціночної діяльності.

№ з/п	Найменування нерухомого військового майна	Площа, кв.м	Місцезнаходження військового майна	Переможець	Кількість балів
1.	Вбудоване приміщення № 61 в будівлі їдальні (І поверх)	8,5	Львівська обл, Сокальський р-н, м. Великі Мости, вул. Львівська, 166	Приватне підприємство «ЕКСПЕРТ МАШ», ЄДРПОУ 31896406, сертифікат суб'єкта оціночної діяльності №873/15 від 10.11.2015	100
2.	Вбудоване приміщення № 63 в будівлі їдальні (І поверх)	17,0	Львівська обл, Сокальський р-н, м. Великі Мости, вул. Львівська, 166	Приватне підприємство «ЕКСПЕРТ МАШ», ЄДРПОУ 31896406, сертифікат суб'єкта оціночної діяльності №873/15 від 10.11.2015	100
3.	Вбудоване приміщення № 5 в будівлі контрольно-перепускного пункту (КПП)	31,4	Львівська обл, Сокальський р-н, м. Великі Мости, вул. Львівська, 166	Приватне підприємство «ЕКСПЕРТ МАШ», ЄДРПОУ 31896406, сертифікат суб'єкта оціночної діяльності №873/15 від 10.11.2015	100

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 27 жовтня 2017 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332.

Об'єкти оцінки: лот (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 26 жовтня 2017 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язковим зазначенням дати проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-90, 454-73-82.

Додаток 1

ЛОТ № 1

Перелік
списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№№ пп	Сторінка/позиція переліку списаного військового майна Збройних Сил України, яке може бути відчужено №12607/з від 22.07.2017	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
1.	1/4	БРДМ-2	одиниць	2	1980, 1982	37, 35	11,008	22,016	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
2.	1/6	Шасі 41–07 (БРДМ-2 РХ)	одиниць	1	1974	43	11,008	11,008	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
3.	1/8	МВ-650М	одиниць	1	1985	32	0,750	0,750	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
4.	1/9	МРМ-М на ЗІЛ-131	одиниць	1	1983	34	16,504	16,504	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
5.	1/1	База Т-55 з під БРЕМ	одиниць	1	1963	54	75,000	75,000	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
6.	1/2	База Т-55 з під ІМР	одиниць	3	1973, 1978	44–39	75,000	225,000	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
7.	1/3	ГТУ-1-0,5	одиниць	2	1958, 1961	59–56	13,008	26,016	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)
8.	1/7	Шасі 49–06 (БТР-60)	одиниць	4	1981–1984	33–36	11,758	47,032	в/ч А4558 (ДП «КБТЗ» м.Київ)

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))
Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)_____________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________

--------------- (телефон) ---------------- (телефакс) ---------------- (телекс) ------------------------- (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. (дата заповнення заяви) ____________________ (підпис керівника) М.П.

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження списаного військового майна.

Конкурс відбудеться 27 жовтня 2017 року об 11.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332.

Об'єкти оцінки: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 26 жовтня 2017 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу, визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-90, 454-73-82.

Додаток 1

ЛОТ № 1

Перелік
списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№№ пп	Сторінка/позиція переліку списаного військового майна ЗСУ, яке може бути відчужено №12607/з від 22.07.2017	Найменування військового майна	Од. виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, грн		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
1.	Додаток № 2 п.5	Насос підкачуючий ПН-45Я	шт.	1	1992	понад 17	26,00	26,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
2.	Додаток № 2 п.151	Радіокомпас АРК-5	шт.	1	1980	понад 17	85,00	85,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
3.	Додаток № 2 п.152	Радіокомпас АРК-15М вар.2	шт.	1	1982	понад 17	234,00	234,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
4.	Додаток № 2 п.153	Доплеровська навігаційна система ДИСС-7	шт.	6	1979-1991	понад 17	1 391,00	8 346,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
5.	Додаток № 2 п.154	Доплеровська навігаційна система ДИСС-013 С2М	шт.	7	1983-1985	понад 17	1 017,00	7 119,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
6.	Додаток № 2 п.170	Пульт ППК-САУ 23	шт.	1	1983	понад 17	860,00	860,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
7.	Додаток № 2 п.172	Прилад Е-3102	шт.	1	1983	понад 17	82,00	82,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
8.	Додаток № 2 п.173	Прилад Е-3104М	шт.	1	1981	понад 17	1 411,00	1 411,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
9.	Додаток № 2 п.174	Виріб УП-2-2	шт.	3	1987	понад 17	544,00	1 632,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
10.	Додаток № 2 п.229, 230	Командно-пілотажний прилад КПП-1273БК	шт.	31	1989-1991	понад 17	179,00	5 549,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
11.	Додаток № 2 п.233, 234	Навігаційно-пілотажний прилад НПП-ДК (1485-ДК)	шт.	33	1989-1990	понад 17	1 029,00	33 957,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
12.	Додаток № 2 п 266	Осцилограф С1-83	шт.	3	1985-1986	понад 17	338,00	1 014,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
13.	Додаток № 2 п 267	Осцилограф С1-114/1	шт.	1	1987	понад 17	773,00	773,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
14.	Додаток № 2 п.310	Курсовертикаль КВ-2 НМ	шт.	1	1978	понад 17	2 645,00	5 290,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
15.	Додаток № 2 п. 1129, 1130	Електромеханізм МКВ-41 сер.2	шт.	3	1985-1990	понад 17	73,00	219,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
16.	Додаток № 2 п.. 1131, 1132	Електромеханізм МКВ-42А сер.2	шт.	2	1987	понад 17	106,00	212,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
17.	Додаток № 2 п. 1137	Електромеханізм МПЧС, МПЧС-9	шт.	1	1978	понад 17	1 307,00	1 307,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
18.	Додаток № 2 п. 1155	Тестер ЛАУ-34МТ	к-т	1	1973	понад 17	1 250,00	1 250,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
19.	Додаток № 2 п 1161	Редуктор кисневий КР-14А	шт.	3	1971-1975	понад 17	5,00	15,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
20.	Додаток № 2 п1162	Редуктор кисневий КР-15	шт.	2	1985-1986	понад 17	3,00	6,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
21.	Додаток № 2 п.1163	Редуктор кисневий КР-56 9В2.955.218	шт.	7	1983-1989	понад 17	1,00	7,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
22.	Додаток № 2 п. 1165	Вентиль КВ-15А	шт.	6	1976	понад 17	5,00	30,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
23.	Додаток № 2 п. 1166	Вентиль кисневий КВ 19-В2	шт.	1	1990	понад 17	1,00	1,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
24.	Додаток № 2 п.1227	Насосна станція НС-43 А-2	шт.	3	1988	понад 17	30,00	90,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
25.	Додаток № 2 п. 1246	Колесо 660х200 К288 Д	шт.	3	1985	понад 17	366,00	1 098,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
26.	Додаток № 2 п. 1260	КТ-94-320 гальма (щитки)	шт.	36	1988	понад 17	4,00	144,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
27.	Додаток № 2 п. 1273	Агрегат запалювання СКНА-22-2А	шт.	1	1977	понад 17	91,00	91,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
28.	Додаток № 2 п. 1301	Коробка КР-1	шт.	1	1978	понад 17	10,00	10,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
29.	Додаток № 2 п. 1318, 1319	Прилад СК-862А	шт.	2	1985-1986	понад 17	126,00	252,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
30.	Додаток № 2 п. 1323	Стендовий комплект ПА-Т	шт.	1	1992	понад 17	1 031,00	1 031,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
31.	Додаток № 2 п. 1346	Пристрій відтворення і запису УВЗ-3	к-т	7	1990	понад 17	600,00	4 200,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
32.	Додаток № 2 п. 1348	Пристрій відтворення і запису УВС-3М	к-т	10	1990-1991	понад 17	170,00	1 700,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
33.	Додаток № 2 п. 1370	ГРУПКОМПЛЕКТ ДО ВИРОБУ АРП-АГМУ 1;25	к-т	4	1991	понад 17	23,00	92,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
34.	Додаток № 2 п. 1371	ВИРІБ АРП-АГМУ БЕЗ ПАРАШЮТІВ І БЕЗ ЯЩИКІВ №4,№8	к-т	1	1991	понад 17	39,00	39,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
35.	Додаток № 2 п. 1372	АЕРОСТАТ АТ-ВМ	к-т	36	1989	понад 17	160,00	5 760,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
36.	Додаток № 2 п. 1373	АЕРОСТАТ АТ-СМ	к-т	52	1989	понад 17	63,00	3 276,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
37.	Додаток № 2 п. 1374	ВИРІБ АРП-АГМ-У (47УАЩ)	к-т	15	1991	понад 17	42,00	630,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
38.	Додаток № 2 п. 1376	ВИРІБ АРП-АГМ (47АШ)	к-т	56	1991	понад 17	38,00	2 128,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
39.	Додаток № 2 п. 1378	ВИРІБ ВАЛ-120МА (47-1ВВ)	к-т	34	1991	понад 17	96,00	3 264,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
40.	Додаток № 2 п. 1379	ВИРІБ АН-В1М	к-т	142	1991	понад 17	290,00	41 180,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
41.	Додаток № 2 п. 1380	ВИРІБ "БАРА-ПИНГВИН-1"	к-т	54	1991	понад 17	53,00	2 862,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
42.	Додаток № 2 п. 1381	ВИРІБ "КЛЕСТ-Р"	к-т	34	1990-1991	понад 17	107,00	3 638,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
43.	Додаток № 2 п. 1396	КПА ДО АТ-ВМ 1;5	к-т	1	1988	понад 17	14,00	14,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
44.	Додаток № 2 п. 1398	КПА ДО ВИРОБУ "БАРА ПИНГВИН" 1;25	к-т	2	1990-1991	понад 17	5,00	10,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
45.	Додаток № 2 п. 1399	ГРУПКОМПЛЕКТ ДО ВИРОБУ АРП-АГМ 1;25	к-т	3	1991	понад 17	21,00	63,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
46.	Додаток № 2 п. 1401	ГРУПКОМПЛЕКТ ДО ВИРОБУ АТ-СМ 1;5	к-т	1	1989	понад 17	8,00	8,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
47.	Додаток № 2 п. 1402	ГРУПКОМПЛЕКТ ДО ВИРОБУ АТ-СМ 1;10	к-т	1	1989	понад 17	9,00	9,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
48.	Додаток № 2 п. 1403	ГРУПКОМПЛЕКТ ДО ВИРОБУ АТ-ВМ 1;10	к-т	1	1989	понад 17	11,00	11,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
49.	Додаток № 2 п. 1405	ГРУПКОМПЛЕКТ ЗІП ДО ВАЛ-120 МА (1;25)	к-т	6	1991	понад 17	3,00	18,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
50.	Додаток № 2 п. 1406	ЗІП ДО ВИРОБУ "БАРА ПИНГВИН" 1	к-т	3	1989	понад 17	3,00	9,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
51.	Додаток № 2 п. 1412	КОМПЛЕКТ ЗАПАСНИХ ЧАСТИН ДО ВИРОБУ "ВИПЬ-АМ "	к-т	1	1991	понад 17	4,00	4,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
52.	Додаток № 2 п. 1413	ПЛІВКА ПОЛІЕТИЛЕНОВА	кг	11 000	1991	понад 17	1,00	11 000,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
53.	Додаток № 2 п. 1429	Групкомплект АРК-15М літ.ЭО	к-т	2	1986	понад 17	94,23	188,46	в/ч А1840, м. Кропивницький
54.	Додаток № 2 п. 1431	Редуктор кисневий 2130, АМ/10	шт.	5	1983-1985	понад 17	11,00	55,00	в/ч А1840, м. Кропивницький
55.	Додаток № 2 п. 1432	Редуктор кисневий 2130, АМ/12	шт.	5	1980-1983	понад 17	11,00	55,00	в/ч А1840, м. Кропивницький

Додаток 1

ЛОТ № 2

Перелік
списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№№ пп	Сторінка/позиція переліку списаного військового майна ЗСУ, яке може бути відчужено №12607/з від 22.07.2017	Найменування військового майна	Од. виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
1.	3/1	ПАРМ-2П	к-т	1	1980	37	84,52300	84,52300	в/ч А1840, м. Кропивницький
2.	3/4	КРАС-Н-403	к-т	1	1982	35	78,85100	78,85100	в/ч А1840, м. Кропивницький

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності____________________________

Реєстраційний № _______
«___» _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))
Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)_____________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________

_____________ (телефон) _____________ (телефакс) _____________ (телекс) _____________________ (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.
«___»__________ 20___ р. (дата заповнення заяви) ____________________ (підпис керівника) М.П.

На виконання Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 , зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 05 жовтня 2017 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 14 вересня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер #38(5518) від 21 вересня 2017 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб'єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 — Товариство з обмеженою відповідальністю «Аванті-Груп».

ПЕРЕДПЛАТІТЬ ГАЗЕТУ «НАРОДНА АРМІЯ» ДЛЯ ШКОЛЯРІВ ВАШОГО МІСТА!

ВАЖЛИВІСТЬ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ВАЖКО ПЕРЕОЦІНИТИ, А НАДТО, КОЛИ В КРАЇНІ ЙДЕ ВІЙНА

З жовтня читацька аудиторія нашого видання розширилася. Газету «Народна армія» читають уже й у школах, зокрема, Луганської та Донецької областей, Київщини, Хмельниччини і Черкащини, Вінниччини та Тернопільщини

Правдиву й об'єктивну інформацію про ситуацію на Сході України, про життя нашого війська та героїв, які нині боронять мир на Донеччині, про новинки озброєння та військової техніки, про маловідомі сторінки нашої історії, визначних представників української нації та багато іншої корисної інформації від авторів нашого видання зможуть дізнатися **учні Маріуполя та Світлодарська, Часового Яру та Мар'їнки, у школах Авдіївки, Красногорівки та Курахового, а також Покровська, Торецька, Краматорська, Волновахи, Лимана, Щастя, Сєвєродонецька, Лисичанська, Рубіжного, Кремінної, Попасної, Сватового, Троїцька та Новоайдара.**

Уже читають нас і школярі в Каневі, Бучі, Шаргороді, Барі, Яготині, Василькові, Житомирі, Золочеві, Бродах, Старокостянтинові, Кам'янці-Подільському, Чорткові, Борщеві та в деяких школах Києва.

Реалізація проекту «Передплати газету «Народна армія» для школи» стала можливою завдяки підтримці ПАТ «Оболонь».

А з наступного місяця газету «Народна армія» читатимуть й у 200 школах Одеси та районних центрів області. Такий подарунок юні зробила профспілка працівників морського транспорту «Одеського морського порту».

У такий спосіб вищезгадані підприємства долучаються до важливої справи військово-патріотичного виховання молоді й на ділі демонструють свою громадянську позицію.

Хтозна, можливо, саме герої зі сторінок газети «Народна армія» спонукатимуть маленьких українців до вибору майбутньої професії — захисника рідної землі, й одного дня юнак у вишиванці з гордістю вимовить: «Я хочу, як він, захищати свою рідну землю!»

Виховуємо патріотів разом!

«ДЯКУЮ ВСІМ, ХТО ПЕРЕЙМАЄТЬСЯ ВИХОВАННЯМ ДІТЕЙ ДОНБАСУ»

Віднедавна викладачі та учні п'ятьох шкіл Сєвєродонецька, що на Луганщині, мають можливість читати «Народну армію». Зокрема вперше військову газету отримав тисячний колектив Сєвєродонецького навчально-виховного комплексу «Спеціалізована школа-колегіум НУ «Києво-Могилянська академія». Друковане видання відразу ж розглянули й обговорили на занятті зі шкільної дисципліни «Захист Вітчизни».

— На жаль, у нас немає спеціалізованого класу військової підготовки. А навчальний посібник із предмета «Захист Вітчизни» — один на чотирьох учнів. До того ж він, звичайно ж, не містить опису тих подій, які відбуваються у країні, регіоні, українському війську. Тому ця газета для мене, як рятувальний круг, допоміжний методичний матеріал. Дякую всім, хто допомагає нам — мешканцям регіону, що охоплений війною, виховувати дітей патріотами України, — зауважив викладач шкільної дисципліни «Захист Вітчизни» старший лейтенант запасу Геннадій Корольов.

Учень 10-Б класу Валерій Пушкін, тільки-но побачив видання, одразу ж попросив педагога дозволити йому на один день узяти газету додому, аби показати її батькам.

— Я із восьмого класу мрію бути військовим і носити офіцерські погони. Тому усе, що пов'язано з армією, для мене є надзвичайно цікавим. Сподіваюся, що яскраві фото наших мужніх воїнів, розповіді про них у цьому виданні остаточно переконають рідних у тому, що я зробив правильний вибір, — сказав юнак.

Сороковий номер «Народної армії» поштарі принесли й до Сєвєродонецької загальноосвітньої середньої школи I-III ступенів №1.

— Примірник газети ми розмістили у шкільній бібліотеці. Біля нього відразу ж зібралися хлопці. Там для них багато цікавого, особливо розповіді про сучасну зброю, спецпідрозділи. У цьому ж номері портрети вояків, які захищають наш край. Переконана, що видання допоможе нашим вихованцям зрозуміти, якою сьогодні є українська армія, а нашим педагогам — у проведенні тематичних уроків. Дякую всім людям, які організували цю передплатну кампанію і потурбувалися про дітей Донбасу, — зазначила заступник директора школи Ірина Алієва.

Дмитро ГОРБУНОВ

Викладач шкільної дисципліни «Захист Вітчизни» старший лейтенант запасу Геннадій Корольов з учнями знайомляться зі свіжим номером газети

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 36327 Замовлення 56746

Ціна вроздріб – договірна

НАРОДНА АРМІЯ

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Руслан ТКАЧУК

Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)

P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114